

50 роки Културно-уметніцкого
дружтва „Осиф Костелник“
Вуковар

50 godina Kulturno-umjetničkog
društva „Osif Kostelnik“
Vukovar

Любица Гаргай

50 роки Културно-уметнишкого дружтва „Осиф Костелник“ Вуковар

Ljubica Harhaj

50 godina Kulturno-umjetničkog društva „Osif Kostelnik“ Vukovar

Видаватель – Nakladnik

Союз Русинох Републики Горватской – Savez Rusina Republike Hrvatske

За видавателя – Za nakladnika

Дубравка Рашлянин – Dubravka Rašljanin

Главна и одвичателна редакторка – Glavana i odgovorna urednica

Вера Павлович – Vera Pavlović

Лекторе – Lektori

Мария Вулич – руски језик – Marija Vulić- rusinski jezik

Андреја Магоч – горватски језик – Andreja Magoč – hrvatski jezik

Рецензент – Recenzent

Михајло Панкович – Mihajlo Panković

Компјутерски обробок – Računalna priprema

Ремесло за информатику „Пиксио“ – Obit za informatiku „Pixio“

Друкарња – Tisak

Цертис д.о.о., Церна – Certis d.o.o., Cerna

Друкованс помагају – Tiskanje potpomagaju

Совит за национални меншини Републики Горватской, Рада рускай

национальнай меншини городу Вуковару и Цертис д.о.о.

Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske, Vijeće rusinske

nacionalne manjine grada Vukovara i Certis d.o.o

Насловни бок – Naslovni bok

Учашики и гости на балу 2018. року

Sudionici i gosti na balu 2018. godine

Мости городу Вуковару

Mostovi grada Vukovara

Остатни бок – Posljednja stranica

Одрастане једнай генерацији

Odrastanje jedne generacije

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001108074

ISBN 978-953-7767-28-0

Любица Гаргай – Ljubica Harhaj

**50 роки Културно-уметніцкого дружтва
„Осиф Костелник“ Вуковар**

**50 godina Kulturno-umjetničkog društva
„Osif Kostelnik“ Vukovar**

Вуковар, 2021. рок
Vukovar, 2021. godina

КУД „ОСИФ КОСТЕЛНИК“ ВУКОВАР ОД СНОВАНЯ ПО НЄШКАЙШИ ДНЇ

ОД СНОВАНЯ ПО 1991. РОК

Културно-мистецьке дружтво „Осиф Костелник“ Вуковар основане на сновательней схадзки 18. фебруара 1968. року. У тих часох, 60-тих роках прошлого сторочя, припаднікі рускей и українскей национальней меншини зоз Петровцох, Миклошевцох, Пишкуревцох и других валах почали масовнейше насельовац Вуковар, та ще зявела потреба же би зачували и розвивали позитивни културни традиції, звичаї и культуру Руснацох и Українцох.

*Владимир Костелник
Vladimir Kostelnik*

*Осиф Котелник
Josip Kostelnik*

KUD „OSIF KOSTELNIK“ VUKOVAR OD OSNIVANJA DO DANAS

OD OSNIVANJA DO 1991. GODINE

Kulturno-umjetničko društvo „Osif Kostelnik“ Vukovar osnovano je na osnivačkoj skupštini 18. veljače 1968. godine. U tim vremenima pojavila se potreba pripadnika rusinske i ukrajinske nacionalne manjine, koji su se počeli masovnije doseljavati na područje grada Vukovara 60-tih godina iz Petrovaca, Mikluševaca, Piškorevaca i drugih sela, za očuvanjem i razvijanjem pozitivne kulturne tradicije, običaja i kulture Rusina i Ukrajinaca.

- Ана и Иринка Дудаш, Ана, Олена и Јанко Папуга: дзеки танцоше,
а мацери вишивачки за потреби Друштва 1971. року
- Ana i Irinka Dudaš, Ana, Olena i Janko Papuga: djeca plesači
i mame vezilje za potrebe Društva 1971. godine

Снованю Дружтва предходзели культурно-забавни вечари, бали, хтори организавали самі людзе, а не даяка организация. На балу 1968. року були подзелены анкетны лісткі на хторых ше людзе вияшніли же сцу основац руско-украінскіе культурне дружтво. На основу такого жаданя основані Ініцыятывни одбор на чоле зоз Владимиром Костелником, хтори всці поволал людзох на сновательну схадзку. Реферат о потребі и цільох будущаго здружэння поднесол предсідатель Ініцыятывнаго одбору, после чого ше розвіла богата дискусія. Одобрены сноване, правила и програма роботы. Гоч було и други предклады, Дружтво наволане по Осифові Костелникові, познатому рускому пісательові, есеістові, визначному культурно-просвітніму роботнікові и заслужному зазберовачові руских народных пісньох... Вибрало ше Управни и Надпратраци одбор, як и 11 делегатах за сновательну схадзку Союзу Русинох и Украінцох Рэспубліки Горватскай. Перши предсідатель Дружтва бул Владимир Чакан, подпредсідатель Ярослав Сулема, секретар Мирослав Бурчак, а касир Нікола Гача. Члени того одбору були: Михайло Папкович, Янко Колбас, Мірко Пап, Мітро Сепешін, Аптон Гралюк, Мікола Менюк, Янко Голік, Любомір Чакан, Еуген Кісіль, Мірон Страценски, Сігісмунд Баан, Янко Костелник, Владимир Каплун, Іван Намачински, Сільвестер Дудаш и Янко Емеди.

Перше зазбероване членох Дружтва було 5. апраля 1968. року у такволованим III блоку, кед зажили велі секціі хтори у своїх рамікох зазберовали активных членох. Зоз такіма моцами Дружтво фрышко моцнело и напредовало. У тих початковых роках предсідателе дружтва були Данил Канюх, Михайло Страценски и Шымко Дудаш.

ЯК НАСТАЛО ДРУЖТВО „ЗЛОГА“ У ВУКОВАРЕ

Штедком 70-тих роках прешлого століття у Вуковаре існовали два культурно-уметніцки дружтва, „Осіф Костелник“ и „Младосіц“, та прішло до ідеі же би ше тоти два дружтва зединісли до сдного под назву „Злога“. Тото и зробене, а у рамікох „Злоги“ Руснаци и Украінци робели у руско-украінскай секції.

Час указал же тога зединьоване Руснацом и Украінцом не было од хасну. Пестоване нашей культуры почало ше гашиц, а членство осіповац, та прето вжати міри же би ше дружтво „Осіф Костелник“ знова осамостоеєло. За вітворене истого найбаржей ше завжали Янко Папуга и Гавріїл Такач. Так после балу 1981. року, 21. фебруара, отримана друга сновательна схадзка КМД „Осіф Костелник“ на хторей выбране нове рукводсітельство, а за предсідателя выбрані Мірон Страценски.

КМД „Осіф Костелник“ 80-тих роках було пательо замерковане же було знімане и за ТВ Загреб и ТВ Бсоград. Дружтво 1985. року достало

Osnivanju Društva prethodile su kulturno-zabavne večeri, balovi, koje su organizirali građani, a ne neka organizacija. Na balu 1968. godine podijeljeni su anketni listići na kojima su se ljudi izjasnili da žele osnovati rusinsko-ukrajinsko kulturno društvo. Na osnovu tih želja osnovan je Inicijativni odbor na čelu s Vladimirom Kostelnikom koji je onda sazvao osnivačku skupštinu. Referat o potrebama i cilju osnivanja buduće udruge podnio je predsjednik Inicijativnog odbora, iza čega se razvila diskusija. Odobreno je osnivanje, pravila i program rada. Iako je bilo više prijedloga, društvo je nazvano po Josipu Kostelniku, rusinskom piscu, esejisti, značajnom kulturno-prosvjetnom radniku, zaslužnom sakupljaču rusinskih narodnih pjesama... Izabran je Upravni odbor, Nadzorni odbor i 11 delegata za osnivačku skupštinu Saveza Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske. Prvi predsjednik Društva bio je Vladimir Čakan, dopredsjednik Jaroslav Sulema, tajnik Miroslav Burčak, a blagajnik Nikola Gača. Članovi tog odbora bili su: Mihajlo Panković, Janko Kolbas, Mirko Pap, Mitro Senešin, Anton Graljuk, Mikola Menjuk, Janko Holik, Ljubomir Čakan, Eugen Kisilj, Miron Stracenski, Sigismund Baran, Janko Kostelnik, Vladimir Kaplun, Ivan Namačinski, Silvester Dudaš i Janko Emedi.

Prvo okupljanje Društva bilo je 5. travnja 1968. godine u takozvanom III. bloku kada su zaživjele mnoge sekcije koje su u svojim okvirima okupljale aktivne članove. Takvim snagama društvo je brzo jačalo i napređovalo.

U tim početnim godinama predsjednici su još bili Danil Kanjuh, Mihajlo Stracenski i Simeon Dudaš.

KAKO JE NASTALO VUKOVARSKO DRUŠTVO „SLOGA“

Sredinom 70-tih godina prošlog stoljeća u Vukovaru su djelovala dva kulturno-umjetnička društva „Osif Kostelnik“ i „Mladost“ pa se došlo na ideju da bi se ta dva društva sjedinila u jedno „Sloga“. To je i učinjeno, a u okviru „Sloge“ Rusini i Ukrajinci djelovali su u rusinsko-ukrajinskoj sekciji.

Vrijeme je pokazalo da to združivanje nije bilo korisno za Rusine i Ukrajince. Njegovanje naše kulture počinje se gasiti, a članstvo osipati, zbog toga su poduzete mjere da bi se društvo „Osif Kostelnik“ opet osamostalilo. Da bi se to i ostvarilo najviše su se zauzeli Janko Papuga i Gabrijel Takač. Tako poslije bala 1981. godine, 21. veljače bila je druga osnivačka skupština KUD-a „Osif Kostelnik“. Na toj skupštini izabrano je i novo rukovodstvo, a za predsjednika izabran je Miron Stracenski.

KUD „Osif Kostelnik“ 80-tih godina zapaženo je toliko da su bili snimani za televizije Zagreb i Beograd. 1985. godine Društvo je dobilo novčanu nagradu oslobođenja Vukovara koja se tradicionalno dodjeljivala svake godine

пенежну награду ошлебодзеня Вуковару хтору ше традицыйно додзельвало 12. апраля кожного року, а з нагоды ошлебодзеня вукварскай општини, хтору приял танцош и хореограф, та длугорочны член Дружтва Янко Папута.

Дружтво напрэддавало и добры робесло по Отчествену войну 1991. року, а у тым перыядзе предсідателе були Сільвестар Дорогхазі і Роман Вареница.

ВОЕННИ ЧАСИ

Под час Отчественай войны вакшина активных членоў Дружтва уходзі до шорох за охрану свайго роднага гораду. Даёдны погінули, другі адведзены до лагроў по Сербіі, а велі були вигнаты з ўсіх домоў. У Вуковаре знічтожены не лем власні обисца, але і дружтвены просторы, а у іх народне облечиво, інструменты, фотографіі, рижныя прыпозіціі...

ДРУЖТВО У ВІБЕЖЕНСТВЕ ПО МИРНУ РЕИНТЕГРАЦІЮ

Велі Вукварчане хторы у вібеженстве жили у Заграбе недзелями і стрэтали у грекокатоліцкай церкvi св. Кирила і Методія на Служби Божай лбо штварткамі на Долцу, у просторіях хторе хасновало заграбске Дружтво. Тоты стрэтнуча прыведлі да таго же КУД „Осіф Костел-ник“, на схадзкі хтора отримана 20.августа 1992. року, зноў порушуе ёю дзяялносць. Понеже актуалны предсідатель Роман Вареница быў у вібеженстве споза граніцы нашай жемі, одвічательна особа поставана яго заменік Сільвестар Дорогхазі. Свою активную дзяялносць Дружтво започына 4. фебруара 1994. року зноў схадзку Ініцыятівнага одбору за организацію традыцыйнага балу.

Шлідуючу сноўательну і віберанкову Скупштину Дружтво мало 13. мая 1995. року. До Управнага одбору выбраны: Владимир Чакан, предсідатель, Гаврийл Такач, подпредсідатель, Мария Такач, секретарка, Влада Гаргай, касир, Йовген Тот, Сільвестар Дорогхазі, Михайло Панковіч, Мария Блотней і Звонко Панковіч, члени. До Надпратага одбору выбраны Влада Гача, предсідатель, Генка Надь і Вінко Турінски, члени. Зноў таго водзяцу структуру ше пасля мирнай реінтэграцыі і врацело да Вуковару.

ОЗНОВА У ВУКОВАРЕ

Пасля мирнай реінтэграцыі, як ше наша людзі помали врачаю да Вуковару, враца і Дружтво. На Віберанковай схадзкі, 29. новембра 2001.

12. travnja povodom oslobođenja vukovarske općine, a primio ju je dugogodišnji član Društva (plesač i koreograf) Janko Papuga.

Društvo je napredovalo i dobro radilo do rata 1991. godine. U tom periodu predsjednici su još bili Silvestar Doroghazi i Roman Varenica.

VRIJEME DOMOVINSKOG RATA

Za vrijeme Domovinskog rata većina aktivnih članova Društva ulazi u obrambene snage za obranu rodnog grada. Jedni su poginuli, drugi su odvezeni u logore po Srbiji, a mnogi su istjerani iz svojih domova. U gradu nisu uništene samo obiteljske kuće, nego i društvene prostorije i njima narodna nošnja, instrumenti, fotografije, razna priznanja...

DRUŠTVO U PROGONSTVU DO MIRNE REINTEGRACIJE

Mnogi Vukovarci koji su u progonstvu živjeli u Zagrebu susretali su se nedjeljom na Svetoj misi u grkokatoličkoj crkvi sv. Ćirila i Metoda ili četvrtkom na Dolcu u prostorijama koje je koristilo zagrebačko društvo. Ti susreti doveli su do toga da KUD „Osif Kostelnik“ pokreće svoj rad na sastanku održanom 20. kolovoza 1992. godine. Budući da je aktualni predsjednik Roman Varenica bio u progonstvu izvan granica naše zemlje, odgovorna osoba postaje njegov zamjenik Silvestar Doroghazi.

Aktivno sa radom Društvo započinje 4. veljače 1994. godine sa sastankom Inicijativnog odbora za organizaciju tradicionalnog bala.

Sljedeća osnivačka i izborna skupština održala se 13. svibnja 1995. godine.

U Upravni odbor izabrani su: Vladimir Čakan, predsjednik, Gabrijel Takač, dopredsjednik, Marija Takač, tajnica, Vlado Harhaj, blagajnik, Eugen Tot, Silvestar Doroghazi, Mihajlo Panković, Marija Blotnej i Zvonko Panković, članovi. Nadzorni odbor: Vlado Gača, predsjednik, Genka Nađ i Vinko Turinski, članovi. S tom vodećom strukturom Društvo se vratilo u Vukovar nakon mirne reintegracije.

PONOVO U VUKOVARU

Nakon mirne reintegracije, kako se polako u grad vraćaju ljudi tako se vratilo i Društvo. Na izbornoj skupštini 29. studenoga 2001. godine za predsjednika izabran je Mihajlo Panković. On se jako zalagao da bi u tako teškoj situaciji Društvo počelo s normalnim radom. Zbog tih, a i mnogih drugih zasluga, Skupština društva Mihajla Pankovića 2006. godine proglašava za počasnog predsjednika. Na istoj Sjednici Ana Bogunović rođena Segedi je proglašena počasnom članicom Društva.

року, за предсидателя вибрани Михайло Панкович, хтори ше барз закладал же би у тих чежких обставинах Дружтво почало нормално робиц. Пре тоти, а и велї други заслуги Скупштина Дружва 2006. року меновала Михайла Панковича за почеснога предсидателя. На истей схадзки Ана Богунович народзенна Стгеди прэглажсна почесним члнном Дружтва.

Як ёдина предсидателька у 50-рочным тирваню Дружтва 01. марта 2003. року була вибрана Гема Мудри. То були досц турбулентни часы кед зоз Дружтва вишло векшє число членох Українзох. Але живот чече далей и вше ше може без гевтого кого нет, так же ше предлужело зоз роботу.

Концом 2006. року Управни одбор ше досц „ошчербел“, понеже ше предсидателька Гема Мудри, як и даскельо члени одбору одселели з Вуковару, та 26. новембра 2006. року отримана позарядова, Виберанкова скupштина, на хторей за предсидателя вибрани Зденко Бурчак, хтори одробел два мандати.

Тераши предсидатель Владо Русин вибрани на Скупштини 9. марта 2014. року.

■ Танцоше на сцени 1972. року
■ Plesači na sceni 1972. godine

Za jedinu predsjednicu u pedesetogodišnjem radu Društva 1. ožujka 2003. izabrana je Gema Mudri. To su bila dosta turbulentna vremena kada je iz Društva izašao veliki broj članova Ukrajinaca. Ali život teče dalje i uvijek se može bez onoga koga nema. Nastavilo se s radom.

Krajem 2006. godine dogodilo se da je Upravni odbor „okrnjen“ zbog toga što se predsjednica Gema Mudri odselila iz grada kao i nekoliko drugih članova Odbora te je tako 26. studenog 2006. godine održana izvanredna, izborna skupština. Na njoj je za predsjednika izabran Zdenko Burčak, kao i na sljedećim izborima te je odradio dva mandata.

Na skupštini 9. ožujka 2014. izabran je sadašnji predsjednik Vlado Rusin.

■ Остатнє пририхованє за наступ
■ Posljednje pripreme za nastup

- Легинс задужени за ношене куфрох, 80-тих роков прошлого стилития, Игор Радосавлевич, Маринко Тот, Борис Дорогхази, Янко Иван, Владо Панкович, Желько Бурчак и Звонко Костелник
- Mladići su zaduženi za nošenje kofera, 80-tih godina prošlog stoljeća, Igor Radosavljević, Marinko Tot, Boris Doroghazi, Janko Ivan, Vlado Panković, Željko Burčak i Zvonko Kostelnik

- Председатель Мирон Страценски зоз подростком Дружтва 80-их роков
- Predsjednik Miron Stracenski s podmladkom Društva 80-tih godina

■ Молитва после схадзки КУД-ох „Осиф Котелник“ и „Яким Гарди“
1995. року у „Ческай беседи“ на Долцу у Загребе
■ Molitva nakon sastanka KUD-ova „Osif Kostelnik“ i „Jakom Hardi“
1995. godine u „Češkoj besedi“ na Dolcu u Zagrebu

■ Сновательна схадзка 13.05.1995. Звонимир Барна, Владо Гача,
Владимир Чакан, Мирко Пап, Блаженка Старчевич и Мохайло Панкович
■ Osnivačka skupština 13.05.1995.: Zvonimir Barna, Vlado Gača,
Vladimir Čakan, Mirko Pap, Blaženka Starčević i Mihajlo Panković

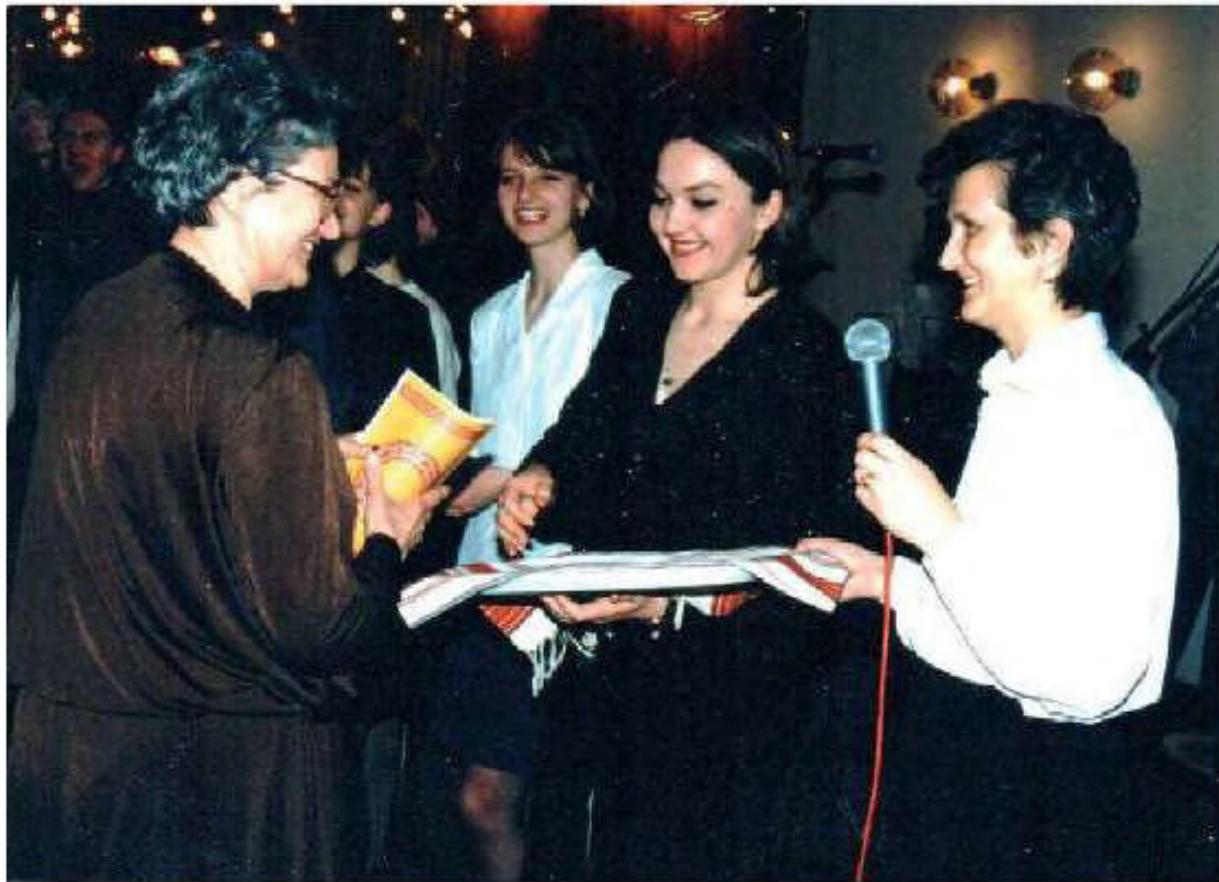
- Схадзка 1995. – Работне предсідательство – Мария Такач, Сілвестар Дорогхази, Гавріїл Такач, Блаженка Турински и Звонко Панкович
- Sastanak 1995. – Radno predsjedništvo – Marija Takač, Silvestar Doroghazi, Gabrijel Takač, Blaženka Turinski i Zvonko Panković

- Нови Управни одбор избраны 13.05.1995. року: Йовген Тот, Михаило и Звонко Панкович, Сілвестар Дорогхази, Мария Такач, Вінко Турински, Владімір Чакан, Владо Гаргай и Владо Гача.
- Novi Upravni odbor izabran 13.05.1995.: Jovgen Tot, Mihajlo i Zvonko Panković, Silvestar Doroghazi, Marija Takač, Vinko Turinski, Vladimir Čakan, Vlado Harhaj i Vlado Gača

- Чесане дзивкох у вигнанстве. Блаженка Кираль чеше Снежану Бучко, а Аранка Балінт Блаженку Турински
- U progonstvu češljanje djevojaka Blaženka Kiralj češlja Snežanu Bučko, a Aranka Baljint Blaženku Turinski

- Бал у „Панорами“ у Загребе 1997. року на хторим була и Блаженка Хорват, дзивка Осифа Костелника, а коло ней стоя Невенка Мудри, Снежана Бучко и Марија Такач
- Bal u „Panorami“ u Zagrebu 1997. godine na kojem je bila prisutna Blaženka Horvat, kći Josipa Kostelnika, a pored nje stoje Nevenka Mudri, Snežana Bučko i Marija Takač

■ На једним друженю 2006. року пукало ше пуканки у рошти
■ Na jednom druženju 2006. godine pucalo se kokice u velikom situ

■ На одходзе на наступ до Альмашу на Подобову колонию 2008. року
■ Na odlasku na nastup u Aljmaš na Likovnu koloniju 2008. godine

- Работне председательство на Скупштини 2009. року, Зденко Бурчак, Павлина Ковач, Звонимир Барна и Мария Такач
- Radno predsjedništvo na Skupštini 2009. godine: Zdenko Burčak, Pavlina Kovač, Zvonimir Barna i Marija Takač

- Работне председательство на Скупштини 2017. року, Любица Гаргай, Зденко Бурчак, Владо Русин и Звонимир Барна
- Radno predsjedništvo na Skupštini 2017. godine: Ljubica Harhaj, Zdenko Burčak, Vlado Rusin i Zvonimir Barna

■ Покладане венцих при крижу у Вуковаре на уцеку Вуки до Дунају 2018. року
■ Polaganje vijenaca kod križa u Vukovaru na ušću Vuke u Dunav 2018. godine

21

■ Матей Бурчак, Антонио Недич, Витомир Гарди, Сениба Графина, Владо Ередлї, Звонимир Барна, Мария Закалюк, Ренато Миклош, Зденко Бурчак, Натлия Брана, Звонко Гайдук, Владо Русин, Ружа Пранич, Невенка Кукич, Вера Павлович, Зденко Ждиняк, Андрияна Андабака, Янко Колбас, Давид Мрдянов, Олена Поштич, Любница Крезо, Клара Миклош и Татяна Алерич у Райовим Селу 2018. року

■ Matej Burčak, Antonio Nedić, Vitomir Hardi, Seniba Grafina, Vlado Erdelji, Zvonimir Brana, Marija Zakaljuk, Renato Mikloš, Zdenko Burčak, Natalija Barna, Zvonko Hajduk, Vlado Rusin, Ruža Pranjić, Nevenka Kukić, Vera Pavlović, Zdenko Ždinjak, Andrijana Andabaka, Janko Kolbas, David Mrđanov, Olena Poštić, Ljubica Krezo, Klara Mikloš i Tatjana Alerić u Rajevom Selu 2018. godine

■ У Свидніку, Словацка 2004. року; Биляна Салиєвич, Блаженка
Іван, Михайло Панкович, Софія Югас, Гема Мудри, Зденко Бурчак,
Едина Бурчак, Лидія Дорогхази і Томислав Дорогхази
■ U Svidnjiku, Slovačka 2004. godine; Biljana Salijević, Blaženka
Ivan, Mihajlo Panković, Sofija Juhas, Gema Mudri, Zdenko Burčak,
Edina Burčak, Lidija Doroghazi i Tomislav Doroghazi

■ Порихтани на драгу: Владо Русин, Владо и Матей Мудри,
Мароя Русин, Леона Бурчак и Лора Дорогхази 2005. року
■ Spremni za put: Vlado Rusin, Vlado i Matej Mudri, Marija Rusin,
Veronika Mudri, Leona Burčak i Lora Doroghazi 2005. godine

23

■ Ведрана Кетелеш, Борис Кираль, Невенка Новакович, Гавриїл Такач, Владо Ерделії, Софія Югас, Йоаким Дудаш, Меланія Пап, Нікола Голік, Павлина Ковач, Желько Мудри, Лора Дорогхази, Лідія Дорогхази, Звонімир Барна, Олена Поштич, Янко Колбас, Меланія Планчак, Владо Мудри, Сільвестр Дорогхази, Владо Рагай, Павло Майхер і Томіслав Дорогхази на балу 2004. року

■ Vedrana Keteleš, Boris Kiralj, Nevenka Novaković, Gabrijel Takač, Vlado Erdelji, Sofija Juhas, Joakim Dudaš, Melania Pap, Nikola Holik, Pavlina Kovač, Željko Mudri, Lora Doroghazi, Lidija Doroghazi, Zvonimir Barna, Olena Poštić, Janko Kolbas, Melania Plančak, Vlado Mudri, Silvastar Doroghazi, Vlado Ragaj, Pavlo Majher i Tomislav Doroghazi na balu 2004. godine

- Рочна сходзка 2006., роботне предсідательство: Звонімир Барна, Зденко Бурчак, Софія Югас і Томислав Дорогхазі
- Godišnja skupština 2006., radno predsjedništvo: Zvonimir Barna, Zdenko Burčak, Sofija Juhas i Tomislav Doroghazi

- Рочна сходзка 2006. року: о. Владімір Маґоч, Гавриїл Такач, Нікола Голік, Мірко Пап, Гелена Бурчак, Меланія Планчак, Желько Мудри, Владо Дудаш, Павлина Ковач, Владо Гаргай, Мірослав Бурчак, Янко Колбас і Владімір Бучко
- Godišnja skupština 2006. godine: o. Vladimir Magoč, Gabrijel Takač, Nikola Holik, Mirko Pap, Helena Burčak, Melania Plančak, Željko Mudri, Vlado Dudaš, Pavlina Kovač, Miroslav Burčak, Janko Kolbas i Vladimir Bučko

■ Липовляни 2011. року: Ружа Праніч, Марія Русін, Зденко Бурчак, Вероніка Мудрі, Олівера Югас, Звонімир Барна, Ліляна Шибалич, Едіна Бурчак, Блаженка Тркуля, Гавриїл Такач, Наталія Барна, Владо Ерделі, Олена Поштич і Йоаким Дудаш
■ Lipovljani 2011. godine: Ruža Pranjić, Marija Rusin, Zdenko Burčak, Veronika Mudri, Olivera Juhas, Zvonimir Barna, Ljiljana Šibalić, Edina Burčak, Blaženka Trkulja, Gabrijel Takač, Natalija Barna, Vlado Erdelji, Olena Poštić i Joakim Dudaš

- Схадзка Предсідательства 2014. року: Мирко Дороказі,
Звонімір Барна, Здэнко Бурчак, Ліляна Кіш, Олена
Поштич, Здэнко Еделінски і Йоакім Дудаш
- Sastanak Predsjedništva 2014. godine: Mirko Dorokazi, Zvonimir Barna,
Zdenko Burčak, Ljiljana Kiš, Olena Poštić, Zdenko Edelinski i Joakim Dudaš

- Риєцки корзо 2015. року: Лора Дорогхазі, Вероніка Мудрі,
Ірена Дюдяр, Владімир Провчи, Владо Русін, Татяна Алеріч, Елена
Кулчицькі, Івона Гнатко, Леона і Едіна Бурчак, Витомір Гарди, Матей
і Здэнко Бурчак, Кристіян і Ренато Міклош і Михаїл Грищук
- Riječki korzo 2015. godine: Lora Doroghazi, Veronika Mudri,
Irena Đuđar, Vladimir Provči, Vlado Rusin, Tatjana Alerić, Elena
Kulčicki, Ivona Hnatko, Leona i Edina Burčak, Vitomir Hardi, Matej
i Zdenko Burčak, Kristijan i Renato Mikloš i Mihail Griščuk

■ У Ужгороду, Україна 2018. року, зоз мукачевским владиком Миланом Шашиком
■ U Užhorodu, Ukrajina 2018. godine, sa mukačevskim vladikom Milanom Šašikom

**ПРЕДСИДАТЕЛС
ОД СНОВАНИЯ КУД „ОСИФ КОСТЕЛНИК“ ПО НЕШКА**

ВЛАДИМИР ЧАКАН
VLADIMIR ČAKAN

ДАНИЛ КАНЮХ
DANIL KANJIH

МИХАЙЛО СТРАЦЕНСКИ
MIIAJLO STRACENSKI

СИМЕОН ДУДАШ
SIMEON DUDAŠ

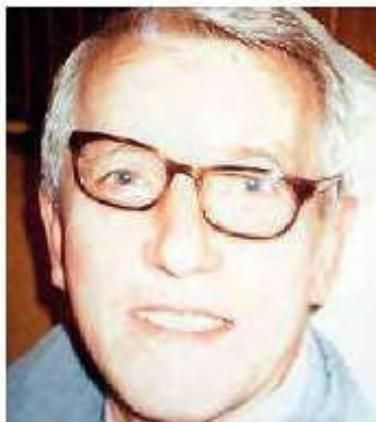

МИРОН СТРАЦЕНСКИ
MIRON STRACENSKI

СИЛВЕСТАР ДОРОГХАЗИ
SILVESTAR DOROGHAZI

**PREDSJEDNICI
OD OSNIVANJA KUD-a „OSIF KOSTELNIK“ DO DANAS**

**РОМАН ВАРЕНИЦА
ROMAN VARENICA**

**МИХАЙЛО ПАНКОВИЧ
MIHAJLO PANKOVIĆ**

**ГЕМА МУДРИ
GEMA MUDRI**

**ЗДЕНКО БУРЧАК
ZDENKO BURČAK**

**ВЛАДО РУСИН
VLADO RUSIN**

ТАНЧЧНА СЕКЦІЯ

Перше зазбероване членох по снованю Дружтва було 5. априла 1968. року у такволаним III блоку. Зишло ше велике число младих хтори сцели танцовац. Танччна секція теди чишила коло 30 дзвичата и хлапцох, а водзене истей на себе превжала петровска учителька Вира Гудакова.

У тих початкових роках танци поставял шветово призначати професор Юрий Шерегій зоз Братислави, а корепетитор му була др Ольга Дудкова зоз Праги. Медзи іншими, поставел и познати танец „Гопак“. Од 1971. року служносць хореографа окончовал Янко Емеди.

Початком осемдцятых роках старшу танччну секцію водзели Златко Мудри и Владо Мудри, а з дзецими робела Невенка Бесерменьова. Танччна секція віше мала барз красни результаты, та наступали на рижних манифестаций тедишинсьї держави, а обовязно у Миклошевцах, Петровцах и Руским Керестуре.

Познейше, по Отечествену войну, у Дружтве як хореографове робели Сільвестер Гача, Янко Папута и Звонко Костелник, а як водителіс Дубравка Бесермені и Владо Панкович.

Перша танччна група ветеранох основана 1987. року. Видзиц на спени старших людзох як танчнікох, пооблсканих у руским народним облечиве, теди за Руснацох було цошка цалком нове. Танцвали „Руски танци“ у хореографії Янка Папутового. Як хореограф 1989. року спомина ше Михайло Ляхович.

Под час вібженства о танччній секції старала ше Мария Такач, хто-ра за кожди наступ зазберовала танцошох зоз шицких бокох Републики Горватской. Перши хореограф хтори у тих вібженських часох учел дзеци танцовац бул Тадей Рифяк зоз України, хтори поволани спред Союзу же би робел по дружтвох. Познейше хореографії поставял Звонко Костелник, хтори у медзичаше студирал у України.

Покля не було набавене власне народне облечиво, танцошом є за наступи жичане од других дружтвох членох Союзу, хтори робели на подручох дзе не було окупації.

Под час вібженства танчніки наступали у валіх местах Республіки Горватской, а тиж так уснішно и споза граніци. Рочнє мали по 17 зазначені наступи, веций як єден мешачно, цо бул барз уснішни результат з оглядом на обставини у хторих Дружтво робело. Спомнєме лем даскелью наступи: були перши представитељ зоз РГ у Свидніку у Словакії, на „Лемківской ватри“ у Ждині у Польской, як и у Немецкой, а дома наступали на Медзинародній смотри фолклору у Загребе, „Вінковских єшеньох“ у Вінковцах, на „Дяковских вишивкох“ у Дякове итд.

PLESNA SEKCIJA

Nakon osnivanja prvo okupljanje članova Društva bilo je 5. travnja 1968. godine u takozvanom III. bloku. Skupio se veliki broj mlađih koji su se izjasnili da žele biti članovi plesne sekcije. Plesna sekcija tada je brojala oko 30 mlađića i djevojaka, a vođenje iste na sebe je preuzela petrovačka učiteljica Vira Hudak.

U tim početnim godinama plesove je postavljao svjetski priznati profesor Jurij Šeregij iz Bratislave, a korepetitor mu je bila dr. Olja Dudkova iz Praga. Između ostalih postavio je i poznati ples „Hopak“.

1971. godine dužnost koreografa vrši Janko Emedi.

Početkom osamdesetih godina stariju plesnu skupinu vodili su Zlatko Mudri i Vlado Mudri, a s djecom je radila Nevenka Besermenji. Plesna skupina imala je jako dobre rezultate te je nastupala na raznim manifestacijama tadašnje države, a obavezno u Mikluševcima, Petrovcima i Ruskom Krsturu.

Do rata su u Društvu kao koreografi radili Silvester Gača, Janko Papuga i Zvonko Kostelnik, a voditelji su bili Dubravka Besermenji i Vlado Panković.

1987. godine osnovana je prva plesna grupa veterana. Vidjeti na sceni starije ljude kao plesače obučene u rusinsku narodnu nošnju za Rusine je tada bilo nešto posve novo. Plesali su „Rusinske plesove“ u koreografiji Janka Papuge. 1989. godine kao koreograf spominje se Mihajlo Ljahović.

Za vrijeme progona u plesnoj sekciji brigu je vodila Marija Takač koja je plesače za svaki nastup skupljala sa svih strana Republike Hrvatske. Prvi koreograf u tim izbjegličkim vremenima koji je djecu učio plesati bio je Tadej Rifjak iz Ukrajine koji je bio pozvan ispred Saveza da bi radio po društima. Kasnije je plesove postavljao Zvonko Kostelnik koji je u to vrijeme bio student u Ukrajini.

Dok nisu dobili svoju narodnu nošnju, plesačima se nošnja posuđivala iz drugih društava članova Saveza koja su djelovala na područjima gdje nije bilo okupacije.

Za vrijeme progona plesači su nastupali u mnogim mjestima Republike Hrvatske, a također i izvan granica. Godišnje su imali zabilježeno po 17 nastupa što je više nego jedan mjesečno i što je jako uspješno prema uvjetima u kojima je Društvo radilo. Spomenut ćemo samo nekoliko: bili su prvi predstavnici iz RH u Svidnjiku u Slovačkoj, na „Lemkivskoj vatri“ u Ždinji u Poljskoj, kao i u Njemačkoj, a kod kuće na Međunarodnoj smotri folkora u Zagrebu, „Vinkovačkim jesenima“ u Vinkovcima, „Đakovačkim vezovima“ u Đakovu itd.

Nakon povratka u Vukovar ponovo se osnovala plesna sekcija, kako dječja tako i ona za starije. Koreografije i nadalje postavlja prof. Zvonko Kostelnik.

По врацанню до Вуковару ознова формована тенечна секція, як дзес-
чинска група, так и старша. Хореографії і надалей поставя проф. Звон-
ко Костелник.

Руководителє танечній ссکції од вранця по нешкайши дні були Лю-
бича Гаргай, Іреніа Дюляр, Зденко Бурчак и Татяна Алерич, хтора у ос-
татній час поставила и даскељ танци.

■ Танцоше на балу 1969. року: Любка Папуга, Любича Костелник, Генка
Чакан, Маня Канюх, перши хлоп зоз ліва Силво Медеши

■ Plesači na balu 1969. godine: Ljubka Papuga, Ljubica Kostelnik, Genka
Čakan, Manja Kanjuh, prvi muškarac s lijeva Silvo Međeši

Kao voditelji plesne sekcije nakon povratka pa do danas bili su Ljubica Harhaj, Irena Đuđar, Zdenko Burčak i Tatjana Alerić, koja je u zadnje vrijeme postavila i nekoliko plesova.

■ Ана Сегеди, Любица Костелник, Оленка Сегеди, Невенка Бесерменји, Маня Канюх и Любка Папуга
■ Ana Segedi, Ljubica Kostelnik, Olenka Segedi, Nevenka Besermenji, Manja Kanjuh i Ljubka Papuga

■ На Јелашу 1970. року
■ Na Jelašu 1970. godine

■ Винковци 1970. року
■ Vinkovci 1970. godine

■ Чаковци 1971. року. Зліва на право: Кишпечи, Звонко Гайдук, Оленка и Ана Сегеди, Інка Орос, Весна Дудаш, Маня Канюх, Невенка Бесермені, Марча Лікар, Златко Мудри, Любка Папуга, Данил Канюх, Никола Гача, Йовген Тот, Янко, Янко Папуга, Желько Мудри, Зденко Еделіски, Томислав и Владо Кираль и Саво Арсич
■ Čakovci 1971. godine. Slijeva na desno: Kišpeči, Zvonko Hajduk, Olenka i Ana Segedi, Genka Oros, Vesna Dudaš, Manja Kanjuh, Nevenka Besermenji, Marča Ljikar, Zlatko Mudri, Ljubka Papuga, Danil Kanjuh, Nikola Gaća, Jovgen Tot, Janko, Janko Papuga, Željko Mudri, Zdenko Edelinski, Tomislav i Vlado Kiralj i Savo Arsić

■ Ана и Йоаким Дудаш, Олена Папуга, Томислав Дудаш,
Мирослав и Янко Папуга и Наташа Дудаш 1971. року

■ Ana i Joakim Dudaš, Olena Papuga, Tomislav Dudaš,
Miroslav Papuga, Janko Papuga i Nataša Dudaš 1971. godine

■ Танцоше 1972. року
■ Plesači 1972. godine

■ Танцоше 70-их років – Стоя Звонко Стрибер, Славица Кравець, Янко Папуга, Олгіца Сегеді, Йоаким Міклош, Радмила Репац, Желько Стрибер. Куча: Томислав Кіраль, Невенка Бесермені, Владо Кіраль і Оленка Бесерміні

■ Jedna od plesnih postava 70-ih godina – Stoj Zvonko Striber, Slavica Kravec, Janko Papuga, Olgica Segedi, Joakim Mikloš, Radmila Repac, Željko Striber. Čuće: Tomislav Kiralj, Nevenka Besermenji, Vlado Kiralj i Olenka Besermiji

■ „Запорожски герц“ 1977. року
■ „Zaporoški herc“ 1977. godine

■ Невенка Джуджар, Дубравка Бесерменї, Ясна Чавич,
Блаженка Дудаш и Татяна Миклош
■ Nevenka Džudžar, Dubravka Besermenji, Jasna Čavić,
Blaženka Dudaš i Tatjana Mikloš

41

■ Михајло Панковић, Јарослав Блотней, Звонко Костелник, Владо Панковић, Маринко Тот, Мирослав Мазурек, Зденко Бурчак, Јанко Папуга, Звонко Бурчак, Желько Мазурек, Желько Бурчак, Славица Сенешин, Мирјана Комуниџки, Верица Жак, Иња Страџенски, Агнетка Бурчак, Дубравка Бесерменји, Санја Кавалко, Ана Граљук, Сонја Карешин, Желька Чакан, Желька Тот, Звонко Панковић, Санја и Снежана Орос, Марјана Вареница, Олгица Панковић, Лариса Вареница
■ Mihajlo Panković, Jaroslav Blotnej, Zvonko Kostelnik, Vlado Panković, Marinko Tot, Miroslav Mazurek, Zdenko Burček, Janko Papuga, Zvonko Burčak, Željko Mazurek, Željko Burčak, Slavica Senešin, Mirjana Komunicki, Verica Žak, Inja Stracenski, Ahnetka Burčak, Dubravka Besermenji, Sanja Kavalko, Ana Graljuk, Sonja Karešin, Željka Čakan, Željka Tot, Zvonko Panković, Sanja i Snježana Oros, Marijana Varenica, Olgica Panković, Larisa Varenica

■ Танечни подросток под руководством Янка Папу́гово́го
■ Plesni pomladak pod rukovodstvom Janka Papuge

■ Хореограф: Звонко Костелник; танцоше: Желька Тот, Звонко Панкович, Ясна Кетелеш, Желька Чакан, Маријана Вареница, Олгица Панкович, Желько Иван, Владислава Баран, Лариса Вареница и Нада Медакович. Споза стоя петровски гудаци: Томислав Рускай, Звонко Еделински, Михал Дудаш и Михал Дорогхази

■ Koreograf: Zvonko Kostelnik; plesači: Željka Tot, Zvonko Panković, Jasna Keteleš, Željka Čakan, Marijana Varenica, Olgica Panković, Željko Ivan, Vladislava Baran, Larisa Varenica i Nada Medaković. Iza stoje petrovački svirači: Tomislav Ruskaj, Zvonko Edelinski, Mihal Dudaš i Mihal Doroghazi

■ Ярослав Блотней, Мария Дутка, Соня Карешин, Снежана Орос, Звонко Костелник,
Владислава Баран, Нада Медакович, Михајло Панкович, Ясна Кетелеш, Владо Панкович,
Розалија Дутка, Саня Орос, Олгица Панкович, Желька Тот и Борис Дорогхази

■ Jaroslav Blotnej, Marija Dutka, Sonja Karešin, Snježana Oros, Zvonko Kostelnik, Vladislava Baran, Nada Medaković, Mihajlo Panković, Jasna Keteleš, Vlado Panković, Rozalija Dutka, Sanja Oros, Olgica Panković, Željka Tot i Boris Doroghazi

- Мирослав Мазурек, Владо Панкович, Янко Папуѓа, Маринко Тот, Зденко Бурчак, Желько Бурчак, Желько Мазурек, Саня Кавалко, Звонко Бурчак
- Miroslav Mazurek, Vlado Panković, Janko Papuga, Marinko Tot, Zdenko Burčak, Željko Burčak, Željko Mazurek, Sanja Kavalko i Zvonko Burčak

■ Славица Сенешин, Блаженка Дудаш, Зденко и Агнетка Бурчак, Дубравка Бесермені, Янко Иван, Верица Жак, Миряна Комуницки, Татяна Миклош, Ана Гралюк, Олгіца Карешин, Гавриїл Такач, Савица Яшински, Желько Бурчак, Звонко Еделински, Звонко Костелник, Желько Мазурек, Маринко Тот и Мирослав Мазурек

■ *Slavica Senešin, Blaženka Dudaš, Zdenko i Ahnetka Burčak, Dubravka Besermenji, Janko Ivan, Verica Žak, Mirjana Komunicki, Tatjana Mikloš, Ana Graljuk, Olgica Karešin, Gabrijel Takač, Slavica Jašinski, Željko Burčak, Zvonko Edelinski, Zvonko Kostelnik, Željko Mazurek, Marinko Tot i Miroslav Mazurek*

■ Старша и младша танечна група концом 80-их роков
■ Starija i mlađa plesna grupa krajem 80-ih godina

■ Маринко Тот, Саня Кавалко, Желько Бурчак, Ана Граљук, Ярослав Блотней, Иња Страценски, Зденко и Агнетка Бурчак
■ Marinko Tot, Sanja Kavalko, Željko Burčak, Ana Graljuk, Jaroslav Blotnej, Inja Stracenski, Zdenko i Ahnetka Burčak

- Владо Панкович, Звонко Бурчак, Звонко Костелник, Янко Папуга,
Igor Radosavljević, Jaroslav Blotnej, Marinko Tot, Željko Burčak –
танцювали танец зоз шаблями „Опришки Олекси Довбуша Дедіка“
■ Vlado Panković, Zvonko Burčak, Zvonko Kostelnik, Janko Papuga,
Igor Radosavljević, Jaroslav Blotnej, Marinko Tot, Željko Burčak –
plesali su ples sa sabljama, „Opriški Oleksi Dovbuša Đedika“

- Звонко Костелник, Янко Иван, Янко Папуга, Звонко Бурчак,
Ярослав Блотней, Борис Дорогхази, Желько Бурчак,
Маринко Тот, Владо Панкович и Игор Радосавлевич
- Zvonko Kostelnik, Janko Ivan, Janko Papuga, Zvonko Burčak,
Jaroslav Blotnej, Boris Doroghazi, Željko Burčak,
Marinko Tot, Vlado Panković i Igor Radosavljević

■ Анастазия и Наталия Пап, Звонко Панкович, Хрвоје Грамњак, Данијела Иван, Владимира и Лариса Такач,
Томислав Дорогхази, Наташа Турински, Борис Еделински, Блаженка Турински и Борис Надъ
■ Anastazija i Natalija Pap, Zvonko Panković, Hrvoje Gramnjak, Danijela Ivan, Vladimir i Larisa Takač,
Tomislav Doroghazi, Nataša Turinski, Boris Edelinski, Blaženka Turinski i Boris Nađ

■ Лариса, Владимир и Ана Такач
■ Larisa, Vladimir i Ana Takač

- 27.01.1995. Глобус – младши танцоше: Виктор Филима, Лариса Тakač, Владимир Тakač, Наталија Гочур, Игор Филима, Ивана Кочиш, Ђури Сабадош, Ана Тakač и Томислав Мудри
- 27.01.1995. Globus – mlađi plesači: Viktor Filma, Larisa Takač, Vladimir Takač, Natalija Goćur, Igor Filma, Ivana Kočić, Đuri Sabadoš, Ana Takač i Tomislav Mudri

■ У Đakovе пред катедралу 1995. року: Дарко Голик, Игор Грамњак, Владомир Такач, Хрвоје Грамњак, Владо Гаргай, Звонко Костелник, Снежана Бучко, Блаžенка Турински, Невенка Мудри, Аранка Балјинт, Марина Малацко, Блаžенка Кираљ, Лариса Такач, Славана Николешин, Марија Такач и Любица Гаргай
■ U Đakovu ispred katedrale 1995. godine: Darko Holik, Igor Gramnjak, Vladimir Takač, Hrvoje Gramnjak, Vlado Harhaj, Zvonko Kostelnik, Snežana Bučko, Blaženka Turinski, Nevenka Mudri, Aranka Baljint, Marina Malacko, Blaženka Kiralj, Larisa Takač, Slavana Nikolešin, Marija Takač i Ljubica Harhaj

■ Бал у „Панорами“ 1996. року, хлапци: Хрвоје и Игор Грамњак, Владимира Ткач, Борис Над, Горан и Дарко Голик, Јанко Папуга; дзивчата: Снежана Бучко, Невенка Мудри, Блајенка Турински, Лариса Ткач, Данијела Москаљ, Наталија Пап; долу куча: Далибор, Марија Ткач и Звонко Костелник

■ Bal u „Panorami“ 1996. godine, dečki: Hrvoje i Igor Gramnjak, Vladimir Takač, Boris Nađ, Goran i Darko Holik, Janko Papuga; djevojke: Snežana Bučko, Nevenka Mudri, Blaženka Turinski, Larisa Takač, Danijela Moskalj, Natalija Pap; dolje čuće: Dalibor, Marija Takač i Zvonko Kostelnik

■ Пиškurevci 1995. року. Мария Такач, Невенка Мудри, Снежана Бучко, Дарко Голик, Блаженка Туринаски, Игор Грамњак, Лариса Такач, Хрвоје Грамњак, Наташа Турински, Владимир Такач, Данијела Жиповски, Данијела Москаљ, Михајло Панкович и Владимир Чакан

■ Piškorevci 1995. godine. Marija Takač, Nevenka Mudri, Snežana Bučko, Darko Holik, Blaženka Turinski, Igor Gramnjak, Larisa Takač, Hrvoje Gramnjak, Nataša Turinski, Vladimir Takač, Danijela Žipovski, Danijela Moskalj, Mihajlo Panković i Vladimir Čakan

■ „Городу Копривници од Вуковарачаньох“ Копривница 1996. року

З ліва на право 1. шор: Лариса Такач, Сергей Бурда, Ліліяна Маньош, Дарко Голик, Наташа Павлешина; 2. шор: Звонко Костелник, Снежана Бучко, Борис Над і Наталія Пап

■ „Gradu Koprivnici od Vukovaraca“ Koprivnica 1996. godine

Slijeva na desno 1. red: Larisa Takač, Sergej Burda, Ljiljana Manjoš, Darko Holik, Nataša Pavlešin; 2. red: Zvonko Kostelnik, Snežana Bučko, Boris Nađ i Natalija Pap

■ София Югас, Любница Гаргай, Блаженка Иван, Едина и Зденко
Бурчак, Гема Мудри, Владо и Лела Рагай, Томислав и Лидия
Дорогхази, Леона Бурчак и Лора Дорогхази 2003. року
■ Sofija Juhas, Ljubica Harhaj, Blaženka Ivan, Edina i Zdenko
Burčak, Gema Mudri, Vlado i Lela Ragaj, Tomislav i Lidija
Doroghazi, Leona Burčak i Lora Doroghazi 2003. godine

■ Старша група танечніцох 2004. року: Лела Рагай, Блаженка
Іван, Любица Гаргай, Дюрдіца Горняк и София Югас
■ Starija grupa plesačica 2004. godine: Lela Ragaj, Blaženka
Ivan, Ljubica Harhaj, Đurđica Hornjak i Sofija Juhas

- Драгана Загрецки, Ведрана Кетелеш, Мария Русин, Лора Дорогхази, Борис Рагай и Дамир Кетелеш на „Петровским дзвоне“ 2004. року
 - Dragana Zagrecki, Vedrana Keteleš, Marija Rusin, Lora Doroghazi, Boris Ragaj i Damir Keteleš na „Petrovačkom zvonu“ 2004. godine

- Мария Русин, Вероника Мудри, Ивана Ткалеч, Леона Бурчак, Драгана Загрецки, Лора Дорогхази и Николина Василек 2005. року
 - Marija Rusin, Veronika Mudri, Ivana Tkalčec, Leona Burčak, Dragana Zagrecki, Lora Doroghazi i Nikolina Vasilek, 2005. godine

■ Славонски Брод 2007. року

Мария Русин, Мария и Наташа Новакович, Матей Бурчак, Лора Доригхази,
Матей Мудри, Леона Бурчак, Елена Кулчицки и Вероника Мудри

■ *Slavonski Brod 2007. godine*

*Marija Rusin, Marija i Nataša Novaković, Matej Burčak, Lora Doroghazi,
Matej Mudri, Leona Burčak, Elena Kulčicki i Veronika Mudri*

■ Хлапцовка танечна група на „Вуковарских мостах приятелиства” 2010. року. Антун Гарди,
Матија Гарди, Матеј Мудри, Леон Кулчицки, Витомир Гарди и Карло Алерич
■ Dječačka plesačka grupa na „Vukovarskim mostovima prijateljstva” 2010. godine: Antun Hardi,
Matija Hardi, Matej Mudri, Leon Kulčicki, Vitomir Hardi i Karlo Alerić

■ У Загребе на Велесајму 2013. року. – Звонко Костелник, Звонимир Барна, Елена Кулчицки, Јоаким Павлович, Татјана Алерич, Мина Димич, Ириней Мудри, Леона Бурчак, Ѓема Мудри, Николина Дудаш, Дубравка Рашиљанин, Вероника Мудри, Лора Дорогхази, Таня Креніцки, Ирена Ђудар, Оленка Кулчицки, Антун Гарди, Ђура Дудаш, Зденко Бурчак и Владо Мудри

■ U Zagrebu na Velesajmu 2013. godine – Zvonko Kostelnik, Zvonimir Barna, Elena Kulčicki, Joakim Pavlović, Tatjana Alerić, Mina Dimić, Irinej Mudri, Leona Burčak, Gema Mudri, Nikolina Dudaš, Dubravka Rašljanin, Veronika Mudri, Lora Doroghazi, Tanja Krenicki, Irena Đudar, Olenka Kulčicki, Antun Hardi, Đuro Dudaš, Zdenko Burčak i Vlado Mudri

■ У Марії Бистрици 2015. року. Наталія Барна, Владо Ерделі, Олена Поштич, Звонимир Барна, Едина Бурчак, Матей Бурчак, Йоаким Дудаш, Сениба Графіна, Владо Русин, Ліляна Киш, Ружа Пранич, Мирко Дорокази, Звонко Гайдук, Мирослав Ђітко, Івона Гнатко, Вероніка Мудри, Леона Бурчак, Зденко Бурчак, Марія Русин, Татяна Алеріч, Ренато Міклош, Зденко Данчо, Тео Медеши и Михайл Грищук
 ■ U Mariji Bistrici 2015. godine. Natalija Barna, Vlado Erdelji, Olena Poštić, Zvonimir Barna, Edina Burčak, Matej Burčak, Joakim Dudaš, Seniba Grafina, Vlado Rusin, Ljiljana Kiš, Ruža Pranjić, Mirko Dorokazi, Zvonko Hajduk, Miroslav Đitko, Ivona Hnatko, Veronika Mudri, Leona Burčak, Zdenko Burčak, Marija Rusin, Tatjana Alerić, Renato Mikloš, Zdenko Dančo, Teo Međeši i Mihail Griščuk

■ Леона Бурчак, Мина Димич, Вероника Мудри, Лора Дорогхази,
Мария Русин, Николина Дудаш и Елена Кулчицки
■ Leona Burčak, Mina Dimić, Veronika Mudri, Lora Doroghazi,
Marija Rusin, Nikolina Dudaš i Elena Kulčicki

■ Лора Дорогхази, Лорена Голик, Ивона Гнатко,
Татяна Алерич, Елена Кулчицки и Леона Бурчак
■ Lora Doroghazi, Lorena Holik, Ivona Hnatko,
Tatjana Alerić, Elena Kulčicki i Leona Burčak

■ Ивона Гнатко, Мина Димич, Мария Русин,
Вероника Мудри, Леона Бурчак и Лора Дорогхази

■ Ivona Hnatko, Mina Dimić, Marija Rusin,
Veronika Mudri, Leona Burčak i Lora Doroghazi

■ Оленка Кулчицки, Татјана Алерић, Здернко Бурчаќ, Владо Мудри, Вероника Мудри, Антун Гарди, Ирена Ђудјар и Ђура Ђудаш
■ Olenka Kulčicki, Tatjana Alerić, Zdenko Burčak, Vlado Mudri, Veronika Mudri, Antun Hardi, Irena Đudjar i Đuro Dudaš

■ Татяна Гарди и Владо Мудри
■ Tatjana Hardi i Vlado Mudri

■ Татяна Алерич и Зденко Бурчак
■ Tatjana Alerić i Zdenko Burčak

- Стоя: Звонко Маћоч, Агнетка Бурчак, , Звонко Бурчак, Славица Јшински, Татјана Миклош, Люпка Бесермини, Невенка Бесермени, Желько Бурчак, Миријана Кунич, Дубравка Бесермени, Споменка Гајић, Блаженка Дудаш, Звонко Панкович; куча: Владо Рагај, Јасна Чавић, Марјан Тандарић, Невенка Џуджар и Мичо Косановић
- Stojе: Zvonko Magoč, Ahnetka Burčak, , Zvonko Burčak, Slavica Jašinski, Tatjana Mikloš, Ljupka Beserminji, Nevenka Besermenji, Željko Burčak, Mirjana Kunić, Dubravka Besermenji, Spomenka Gajić, Blaženka Dudaš, Zvonko Panković; čuće: Vlado Ragaj, Jasna Čavić, Marjan Tandarić, Nevenka Džudžar i Mićo Kosanović

- Танечна секция на «Петровским дзвону» 1982. року
- Plesna sekcija na „Petrovačkom zvonu” 1982. godine

■ Под час вибеженства наступ у Пишкоревцох
■ Za vrijeme progonstva nastup u Piškorevcima

■ Свиднїк, Словацка 2004. року; Блаженка Иван, Любица Гаргай, Биляна Салиєвич, Томислав Дорогхази, Лидия Дорогхази и Ђурђица Горњак
■ Svidnjik, Slovačka 2004. godine; Blaženka Ivan, Ljubica Harhaj, Biljana Salijević, Tomislav Doroghazi, Lidija Doroghazi i Đurđica Hornjak

■ Старша фоклорна група 2005. року; Лидия и Томислав Дорогхази, Лела и Владо Рагай, Блаженка Иван, Станиша Мишич, София Йугас и Любица Гаргай
■ Starija foklorna grupa 2005. godine; Lidija i Tomislav Doroghazi, Lela i Vlado Ragaj, Blaženka Ivan, Staniša Mišić, Sofija Juhas i Ljubica Harhaj

■ На рочнай сходзки 2009. року; Леон Кулчицки, Ведрана Бучко и Матей Бурчак
■ Na godišnjoj skupštini 2009. godine; Leon Kulčicki, Vedrana Bučko i Matej Burčak

■ Наступ на 47. Дјавовских вишивкох у Дјакове 2013. року
■ Nastup na 47. Đakovačkim vezovima u Đakovu 2013. godine

- Руски народни танец „Три гвоздочки на небе“ у Вилєву 2013. року;
Николина Дудаш, Владо Мудри, Леона Бурчак, Зденко Бурчак,
Вероника Мудри, Антун Гарди, Мина Динич и Дюра Дудаш
- Rusinski narodni ples „Tri zvjezdice na nebu“ u Viljevu 2013. godine;
Nikolina Dudaš, Vlado Mudri, Leona Burčak, Zdenko Burčak,
Veronika Mudri, Antun Hardi, Mina Dinić i Đuro Dudaš

- Макарска 2014. року; Ана Бучко, Едина Бурчак, Леона Бурчак, Теодора Сић,
Лора Дорогхази, Мина Динич, Мария Русин, Вероника Мудри и Оливера Југас
- Makarska 2014. godina; Ana Bučko, Edina Burčak, Leona Burčak, Teodora Sić,
Lora Doroghazi, Mina Dinić, Marija Rusin, Veronika Mudri i Olivera Juhas

- «Лето у Мариї Бистрици» 2015. року; Татяна Алерич и Зденко Бурчак
- «Ljeto u Mariji Bistrici» 2015. godine; Tatjana Alerić i Zdenko Burčak

- Манифестация «Миклошевци XXX» 2015. року; Мина Динич, Мария Русин, Татяна Алерич, Ивона Гнатко, Лора Дорогхази и Леона Бурчак
- Manifestacija „Mikluševci XXX” 2015. godine; Mina Dinić, Marija Rusin, Tatjana Alerić, Ivona Hnatko, Lora Doroghazi i Leona Burčak

ШПИВАЦКА СЕКЦІЯ

Такой по снованю Дружтва дваццеро младих ше опредзелю за шпивацку секцию хтору водзел учитель Янко Костелник.

Зоз написох у Новей думки зоз 1971. року находиміме на мена штирох соло шпивачкох: Генка Оросова, Любка Папугова, Любіца Костелникова и Ана Сегедийова. Вони наступели на манифестаціях у Петровіцах, Міклошевіцах и Руским Керестуре.

Початком осемдзешатих роках на єдним од балох зявел ше хлопски квартет у составе Янко Колошняї, Гаврил Такач, Роман Вареница и Михайло Панкович. Тот квартет потым прероснул до шпивацко-хорскай секції хтора ше здружела зоз міклошевським хором, а под руководством Янка Колошняя. После нього приходзи Мирослав Шимович зоз Осиеку и вон водзи вуковарськи хор. Починаю ше зявіовац и нови соло шпиваче дзецинського віку: Любка Бесермії, Оліца Панкович, Владислава Барац и Светлана Салак.

Концом осемдзешатих роках у Дружтве як квартет наступаю Маріяна, Лариса и Роман Вареница и Михайло Ляхович.

Вше кед було потреби за тим, на Союзову поволнку приходзели фаховци зоз України. Так єдней жими пред войну у Вуковаре бул присутни диригент Богдан Иваноњків.

У вібеженстві шпивацка секція почала робіц од самого початку роботи Дружтва. Од дзецах теди шпивали: Томислав Мудри, Ана, Лариса и Владимир Такач и Віктор Філима. Старши шпиваче були: Бісерка Мудри, Блаженка Туринська, Михайло Панкович, Владимир Крайчар и Блаженка Старчевич. Дзеци шпивац учел Тарас Стінковий зоз України, а зоз старшима робел Янко Чордаш.

По врацаню зоз вібеженства, вуковарськи шпиваче ше 2002. року здружую зоз міклошевськими и вінковськими, та правя єден здружени хор зоз хторим наступаю на манифестаціях под руководством Агнети Тимко.

Початком 2005. року вуковарськи хор почала водзіц Мілунка Гора, наставниця музичнай култури хтора ше з тей нагоди по першираз стrelла зоз руску шпиванку. Хор на наступох провадзел школски оркестер Трецей основнай школы дзе пані Гора робела, а водзел го профессор Томислав Рускай зоз Петровіцах. То тирвало дас до рока, а вец хор знова пребера Агнєка Тимкова зоз Нового Саду, под чиїм руководством ознака зажило соло шпиване, та ше як солістки зявлюю Марія Русін и Едіна Бурчак. Тимкова шпивацку секцию водзела по 2014. рок, кед ю на даскељо мешаці пребера Ана Бучко, хтора пре одход на дальше школоване претаргує з туту роботу, а водзене на себе пребера Марія Русін, познейше одана Закалюк. Пошвидко ше зявело всій дзецинських соло шпивачох, а на дзлугши драги ше затримали шестра и брат Міклошово, Клара и Кристиан.

PJEVAČKA SEKCIJA

Odmah nakon osnivanja Društva, dvadesetak mlađih izjasnilo se za pjevačku sekciiju koju je tada vodio učitelj Janko Kostelnik.

Iz teksta Nove misli iz 1971. godine nailazimo na imena četiri solo pjevačice, a to su Genka Oros, Ljubka Papuga, Ljubica Kostelnik i Ana Segedi. One su nastupale na manifestacijama u Petrovcima, Mikluševcima i Ruskom Krsturu.

Početkom osamdesetih godina na jednom balu javlja se muški kvartet u sastavu Janko Kološnjaji, Gabrijel Takač, Roman Varenica i Mihajlo Panković. Taj kvartet zatim prerasta u pjevačko-zbornu sekciiju koja se udružila sa mikluševačkim zborom, a pod ravnateljem Janka Kološnjaja. Poslije njega iz Osijeka dolazi Miroslav Šimović te vodi vukovarski zbor. Počinju se pojavljivati i novi solo pjevači dječjeg uzrasta kao Ljubka Besrminji, Olgica Panković, Vladislava Baran i Svetlana Salak.

Krajem osamdesetih godina kao kvartet nastupaju Marijana, Larisa i Roman Varenica i Mihajlo Ljahović.

Kad god je za tim bilo potrebe, na poziv Saveza dolazili bi stručnjaci iz Ukrajine. Tako je pred rat jedne zime u Vukovaru bio prisutan dirigent Bogdan Ivanonjkiv.

U progonstvu je pjevačka sekциja počela s radom od samog početka rada Društva. Od djece tada su pjevali: Tomislav Mudri, Ana, Larisa i Vladimir Takač i Viktor Filima. Stariji pjevači bili su: Biserka Mudri, Blaženka Turinski, Mihajlo Panković, Vladimir Krajcar i Blaženka Starčević. Djecu je pjevati učio Taras Stinkovij iz Ukrajine, a sa starijima je radio Janko Čordaš.

Nakon povratka iz progonstva 2002. godine vukovarski pjevači udružuju se s mikluševačkim i vinkovačkim zborom te čine jedan združeni zbor s kojim nastupaju na manifestacijama. Zbor je vodila Agneta Timko.

Početkom 2005. godine vukovarski zbor počela je voditi Milunka Gora, nastavnica glazbene kulture koja se ovim putem prvi puta srela s rusinskom pjesmom. Zbor je pratila orkestar Treće osnovne škole gdje je gđa Gora radila. Školski tamburaški orkestar vodio je profesor Tomislav Ruskaj iz Petrovaca. To je trajalo jedno godinu dana, a onda zbor preuzima ponovo Agneta Timko iz Novog Sada. Pod njenim vođenjem ponovo je u Društvu zaživjelo solo pjevanje te se kao solistice pojavljuju Marija Rusin i Edina Burčak. Timkova je pjevačku sekciiju vodila do 2014. godine kada ju na nekoliko mjeseci preuzima Ana Bučko. Ona zbog odlaska na daljnje školovanje prekida taj rad, a vođenje na sebe preuzima Marija Rusin, kasnije udana Zakaljuk. Ubrzo se pojavilo više dječje solista, a na duže vrijeme zadržali su se sestra i brat Miško, Klara i Kristijan.

■ Роман Вареница, Михајло Панковић, Гавријел Такач и Јанко Колошњаји
■ Roman Varenica, Mihajlo Panković, Gabrijel Takač i Janko Kološnjač

■ Любица Костелник
■ Ljubica Kostelnik

■ Два Любки, Папугова и Костелникова
■ Dvije Ljubice, Papuga i Kostelnik

■ Ана Сегеди
■ Ana Segedi

■ Любка Бесерминї
■ Ljubka Beserminji

- Роман Вареница, Владимир Лехолат, Мирослав Дудаш, Сигисмунд Баран, Михаило Панкович и Гавријел Такач. Хлопска шпивацка група 80-их рокох под руководством Янка Колошняя
- Roman Varenica, Vladimir Lehola, Miroslav Dudaš, Sigismund Baran, Mihajlo Panković i Gabrijel Takač. Muška pjevačka grupa 80-tih godina pod rukovodstvom Janka Kološnjaja

■ Борис Дорогхази, Мирослав Шимович, Мария Хранилович, Гавриїл Такач, Любка Бесермині, Михайло Панкович, Владислава Баран, Олгіца Панкович, Владо Еделінски, Марія і Янко Бесермині.
Maprúma u Miron Kiš. Mišani zbor pod rukovodzennom Miroslava Šimoviča

■ Boris Doroghazi, Miroslav Šimović, Marija Hranilović, Gabrijel Takač, Ljubka Beserminji, Mihajlo Panković, Vladislava Baran, Olgica Panković, Vlado Edelinski, Marija i Janko Beserminji, Margita i Miron Kiš. Miješani zbor pod rukovodstvom Miroslava Šimovića

■ Олгица Панкович и Владислава Баран
■ Olgica Panković i Vladislava Baran

■ Силво Медеши, Кирил Хома, Гавриїл Такач, Михайло Панкович, Штефан Семенюк, Янко Бесермині и Роман Вареница
■ Silvo Međeši, Kiril Homa, Gabrijel Takač, Mihajlo Panković, Štefan Semenjuk, Janko Beserminji i Roman Varenica

■ Мария и Янко Бесермини, Иринка и Сивестар Дорогхази, Юлияна Фурминц, Маринко Тот, Елена и Борис
Дудаш, Златица и Янко Папуга, Анка Панкович, Силво и София Медеши, Милорад и Меланка Матич
■ Marija i Janko Beserminji, Irinka i Silvestar Doroghazi, Julijana Furminc, Marinko Tot, Jelena i Boris
Dudaš, Zlatica i Janko Papuga, Anka Panković, Silvo i Sofija Medeši, Milorad i Melanka Matić

■ Лидия Страценски и Наташа Турински на балу у Борове 1989. року
■ Lidija Stracenski i Nataša Turinski na balu u Borovu 1989. godine

■ Бал Светици 1994. року. Шпивају Блаженка Турински, Бисерка Мудри и Михајло Панкович. Гудаци споза: Јанко Чордаш, Јовген Тот, Звонко Рускай, Ярослав Медеши, Томислав Дорогхази
■ Bal Svetice 1994. godine. Pjevaju: Blaženka Turinski, Biserka Mudri i Mihajlo Panković. Svirači iza: Janko Čordaš, Eugen Tot, Zvonko Ruskaj, Jaroslav Međeši i Tomislav Doroghazi

■ Ана Такач
■ Ana Takač

■ Лариса Такач

■ Larisa Takač

■ Владимир Такач и Виктор Филима

■ *Vladimir Takač i Viktor Filima*

■ Блаженка Старчевич, Владимир Крайцар и Јулка Петричевић
■ Blaženka Starčević, Vladimir Krajcar i Julka Petričević

■ Томислав Рускай, Томислав Дорогхази, Елизабета Копривняк, Михајло Панковић, Санја Видић, Јоаким Дудаш, Бояна Любоя, Мануела Дудаш, Владо Ерделји, Любица Гаргай, Гавријел Такач, Ана Богуновић, Никола Голик, Милунка Гора, Мелания Пап, Желько Мудри, Павлина Ковач, Звонимир Барна, Олена Поштић, Павле Мајхер, Мелания Планчак, Јанко Колбас, Дајана Мазур, Силвестар Дорогхази; Куче: Срђан Кетелеш, Желимир Мудри, Борис Дорогхази и Анте Смоловић. Шпиваче 2005. року под руководством Милунки Гора и гудаци III ОШ под руководством професора Томислава Рускай
■ Tomislav Ruskaj, Tomislav Doroghazi, Elizabeta Koprivnjak, Mihajlo Panković, Sanja Vidić, Joakim Dudaš, Bojana Ljuboja, Manuela Dudaš, Vlado Erdelji, Ljubica Harhaj, Gabrijel Takač, Ana Bogunović, Nikola Holik, Milunka Gora, Melania Pap, Željko Mudri, Pavlina Kovač, Zvonomir Barna, Olena Poštić, Pavle Majher, Melania Plančak, Janko Kolbas, Dajana Mazur, Silvestar Doroghazi; Čuće: Srđan Keteleš, Želimir Mudri, Boris Doroghazi i Ante Smolčić. Pjevači 2005. godine pod rukovodstvom Milunki Gora i svirači III. OŠ pod ravnjanjem profesora Tomislava Ruskaj

- Мария и Гавријел Такач, Сениба Графина, Михајло Панковић, Марија Колбас, Јоаким Дудаш, Мелания Планчак, Никола Голик, Агнета Тимко, Едина Бурчак, Звонимир Барна, Павлина Ковач, Јанко Колбас. Хор под руководством Агнеты Тимко на „Дравских габош“ у Осијеку 2006. року
- Marija i Gabrijel Takač, Seniba Grafina, Mixajlo Panković, Marija Kolbas, Joakim Dudaš, Melanija Plančak, Nikola Holik, Agneta Timko, Edina Burčak, Zvonimir Barna, Pavlina Kovač, Janko Kolbas. Zbor pod ravnateljstvom Agnete Timko na „Dravskim valovima“ u Osijeku 2006. godine

- Хлопска група шипувачох на балу 2010. року: Зденко Бурчак, Мирко Дорокази, Михајло Панкович, Гавријел Такач, Јанко Колбас, Владо Ерделји, Звонимир Барна, Јовген Мудри, Никола Голик и Звонко Еделински
- Muška grupa pjevača na balu 2010. godine: Zdenko Burčak, Mirko Dorokazi, Mihajlo Panković, Gabrijel Takač, Janko Kolbas, Vlado Erdelji, Zvonimir Barna, Jovgen Mudri, Nikola Holik i Zvonko Edelinski

■ Днї Дунаю у Вуковаре 2010. року: Івона Гнатко,
Вероника Мудри и Марія Русин
■ Dani Dunava u Vukovaru 2010. godine: Ivona
Hnatko, Veronika Mudri i Marija Rusin

■ Янко Колбас, Ружа Ерделї, Звонимир Барна, Павлина Ковач, Владо Ерделї, Мелания Планчак, Йоакум Дудаш, Олена Поштич, Никола Голик, Сениба Графина, Желько Мудри, Едина Бурчак, Мирко Дорокази и Мария Такач. У Ђурђеве 2007. року на манифестацији „Нај ше не забудзе“

■ Janko Kolbas, Ruža Erdelji, Zvonimir Barna, Pavlina Kovač, Vlado Erdelji, Melania Plančak, Joakim Dudaš, Olena Poštić, Nikola Holik, Seniba Grafina, Željko Mudri, Edina Burčak, Mirko Dorokazi i Marija Takač. U Đurđevu 2007. na manifestaciji „Neka se ne zaboravi“

- Мария Русин и Едина Бурчак у Риеки 2014. року. Гудаці споза
Мирослав Дітко, Матей Бурчак и Зденко Данчо
- Marija Rusin i Edina Burčak u Rijeci 2014. godine. Svirači
iza Miroslav Đitko, Matej Burčak i Zdenko Dančo

■ Клара Миклош
■ Klara Mikloš

■ Кристиян Миклош
■ Kristijan Mikloš

- Наталия Барна, Зденко Бурчак, Блаженка Тркуля, Владо Русин, Звонимир Барна, Ліліяна Шибалич, Едина Бурчак, Владо Ерделі, Сениба Графіна, Желько Мудри, Ружа Праніч, Марія Русин, Ліліяна Киш, Вера Павлович, Ана Бучко и Звонко Еделіски. Мишани хор на „Петровским дзвону” 2014. року под руководством Ани Бучко.
- Natlja Barna, Zdenko Burčak, Blaženka Trkulja, Vlado Rusin, Zvonimir Barna, Ljiljana Šibalić, Edina Burčak, Vlado Erdelji, Seniba Grafina, Željko Mudri, Ruža Pranjić, Marija Rusin, Ljiljana Kiš, Vera Pavlović, Ana Bučko i Zvonko Edelinski. Mješani zbor na „Petrovačkom zvonu” 2014. godine pod ravnateljem Ane Bučko

- Граю: Матей Бурчак, Денис Гарди, Ренато Миклош, Витомир Гарди. Шпиваю: Владо Русин, Олена Поштич, Зденко Бурчак, Наталия Барна, Мария Русин, Звонимир Барна, Блаженка Тркуля, Кристиан Миклош, Йанко Колбас, Ружа Праніч, Владо Ерделі, Ліліана Киш, Йоаким Дудаш, Вера Павлович, Едина Бурчак и Желько Мудри. Мишани хор под руковоđзеньом Марији Русин на 10. Дравских габох у Осиеку
- Sviraju: Matej Burčak, Denis Hardi, Renato Mikloš i Vitorimir Hardi. Pjevaju: Vlado Rusin, Olena Poštić, Zdenko Burčak, Natalija Barna, Marija Rusin, Zvonimir Barna, Blaženka Trkulja, Kristijan Mikloš, Janko Kolbas, Ruža Pranjić, Vlado Erdelji, Ljiljana Kiš, Joakim Dudaš, Vera Pavlović, Edina Burčak i Željko Mudri.
- Mješani zbor pod rukovodstvom Marije Rusin na 10. Dravskim valovima u Osijeku 2014. godine

- Мария Бистрица 2008. року: Ружа Ерделі, Владо Ерделі, Павлина Ковач, Мелания Планчак, Гавриїл Такач, Марія Такач, Агнета Тимко, Звонимир Барна, Вера Павлович, Йоаким Дудаш, Ирена Дюдяр, Никола Голик, Марко Веселич, Сениба Графина, Желько Мудри, Саня Графина, Софія Югас, Едіна Бурчак и Звонко Еделински
- Marija Bistrica 2008. godine: Ruža Erdelji, Vlado Erdelji, Pavlina Kovač, Melanija Plančak, Gabrijel Takač, Marija Takač, Agneta Timko, Zvonimir Barna, Vera Pavlović, Joakim Dudaš, Irena Đuđar, Nikola Holik, Marko Veselić, Seniba Grafina, Željko Mudri, Sanja Grafina, Sofija Juhas, Edina Burčak i Zvonko Edelinski

- Матей Бурчак и Леон Мудри на балу 2014. року
- Matej Burčak i Leon Mudri na balu 2014. godine

- 49. бал 2015. року; граю: Денис Гарди, Ренато Миклош,
Витомир Гарди, Звонимир Муса и Матей Бурчак;
шипиваю Кристиян Миклош и Михаил Грищук
- 49. bal 2015. godine; sviraju: Denis Hardi, Renato Mikloš, Vitomir Hardi,
Zvonimir Musa i Matej Burčak; pjevaju Kristijan Mikloš i Mihajlo Griščuk

- «Лемківська ватра», Ждиня, Польща 2017. року
- „Lemkivska vatra”, Ždinja, Polska 2017. godine

■ Мария Закалюк на манифестації «Миклошевци 2017»
■ Marija Zakaljuk na manifestaciji „Mikluševci 2017“

■ Райово Село 2017. року: Зденко Бурчак, Зденко Ждиняк, Звонко Гудак, Звонимир Барна, Владо Ерделі, Йоаким Дудаш, Никола Голик, Мирко Дорокази, Неманя Ждиняк, Олена Поштич, Наталія Барна, Ружа Праніћ, Лорена Голик, Ліляна Шибалич, Вера Павлович, Сениба Графина, Мария Закалюк и гудаци: Ренато Миклош, Владо Русин, Даниел Грубеня и Матеј Бурчак
■ Rajovo Selo 2017 godine: Zdenko Burčak, Zdenko Ždinjak, Zvonko Hajduk, Zvonimir Barna, Vlado Erdelji, Joakim Dudaš, Nikola Holik, Mirko Dorokazi, Nemanja Ždinjak, Olena Poštić, Natalija Barna, Ruža Pranjić, Lorena Holik, Ljiljana Šibalić, Vera Pavlović, Seniba Grafina, Marija Zakaljuk i svirači: Renato Mikloš, Vlado Rusin, Danijel Hrubenja i Matej Burčak

- Дзень Руснацах Городу Загребу 2018. року: шпиваю
Клара и Кристиян Микош; граю: Андрияна Андабака,
Давид Мрђанов, Матей Бурчак и Владо Русин
- Dan Rusina Grada Zagreba 2018. godine: pjevaju Klara i Kristijan Mikloš;
sviraju: Andrijana Andabaka, David Mrđanov, Matej Burčak i Vlado Rusin

- Крачун у Загребе 2018. року – хлопи: Зденко Бурчак, Неманя Ждиняк, Зденко Ждиняк, Звонко Гайдук, Звонимир Барна и Мирко Дорокази; жени: Јулија Хованец, Олена Постић, Наталија Барна, Любица Крезо, Ружа Пранић, Невенка Кукић и Вера Павловић; гудаци: Андријана Андабака, Антонио Недић, Давид Мрђанов, Витомир Гарди, Ренато Миклош и Владо Русин
- Božić u Zagrebu 2018. godine – muškarci: Zdenko Burčak, Nemanja Ždinjak, Zdenko Ždinjak, Zvonko Hajduk, Zvonimir Barna i Mirko Dorokazi; žene: Julija Hovanjec, Olena Poštić, Natalija Barna, Ljubica Krezo, Ruža Pranić, Nevenka Kukić i Vera Pavlović; svirači: Andrijana Andabaka, Antonio Nedić, David Mrđanov, Vitomir Hardi, Renato Mikloš i Vlado Rusin

ОРКЕСТЕР

Такой по снованю Дружтва основана и музична секция хтору водзели учитель Миронь Страценски и Янко Емеди.

Штредком ссемдзешатих роках оркестер водзи гудак Владимир Лехолат. Початком осемдзешатих роках оркестер водзел Борис Дорогхази, а у часе кед вон бул одсутны туту роботу окончавал Ярослав Блотнай. Под час вибеженства з оркестром руководзели Янко Чордаш и Томислав Дорогхази Говльев.

По вращаню до Вуковару Дружтво не мало ані ўдного гудака. То тирвало по 2011. рок кед оформлені дзецински оркестер хторого водзел Александар Генчич, а потым го кратши час водзел Зоран Циковац. Прави оркестер зажил аж кед го 2014. року почал водзіць длугорочны гудак Владо Русин, так же вон иснусе и по нешкайши дні.

■ Звонко Рускај, Владимир Лехолат и Силво Међеши
■ Zvonko Ruskaj, Vladimir Lehola i Silvo Međeši

ORKESTAR

U prvim danima nakon osnivanja Društva osnovana je i glazbena sekcija koju su vodili učitelji Mironj Stracenski i Janko Emedi.

Sredinom sedamdesetih godina orkestar je vodio svirač Vladimir Lcholat.

Početkom osamdesetih godina orkestar je vodio Boris Doroghazi, a u vrijeme kad je bio odsutan, to je radio Jaroslav Blotncj.

Za vrijeme progona orkestrom su rukovodili Janko Čordaš i Tomislav Doroghazi Govljov.

Nakon povratka u Vukovar Drušvo nije imalo ni jednog svirača. Tako je bilo do 2011. godine kada je osnovana dječja orkestra koju je vodio Aleksandar Genčić. Iza toga ju je jedno kratko vrijeme vodio Zoran Cikovac. Pravi orkestar zaživio je 2014. godine kada ga je počeo voditi dugogodišnji svirač Vlado Rusin, tako da on djeluje i danas.

■ Силво Медеши, Владо Панкович и Јарослав Блотнечј
■ Silvo Međeši, Vlado Panković i Jaroslav Blotnej

■ Владо Баран, Борис Дорогхази и Владо Панкович
■ Vlado Baran, Boris Doroghazi i Vlado Panković

■ Янко Чордаш и Томислав Дорогхази
■ Janko Čordaš i Tomislav Doroghazi

■ На балу 2018. року: Ренато Миклош, Матей Бурчак, Витомир Гарди, Андрияна Андабака, Антонио Недич и Владо Русин
■ Na balu 2018. godine: Renato Mikloš, Matej Burčak, Vitomir Hardi, Andrijana Andabaka, Antonio Nedić i Vlado Rusin

- Проба у Свидніку (Словачка) 1996. року, перши з ліва Йовген Тот, а перши зліва Томислав Дорогхази; други гудаці членни Дружтва „Коледа“
■ Proba u Svidnjiku (Slovačka) 1996. godine. Prvi s lijeva Jovgen Tot, a prvi zdesna Tomislav Doroghazi; ostali svirači članovi su Društva „Koleda“

- Початково кроћаї – Матей Мудри, Матей Бурчак,
Антуун Гарди и Александар Ђенчић
- Početni koraci: Matej Mudri, Matej Burčak, Antun Hardi i Aleksandar Genčić

■ Марей Бурчак, Ренато Миклош, Витомир Гарди и Владо Русин
■ Matej Burčak, Renato Mikloš, Vitomir Hardi i Vlado Rusin

■ Давид Mrđanov на промоції книжок у Загребу 2018. року
■ David Mrđanov na promociji knjiga u Zagrebu 2018. godine

■ Давид Мрадянов, Антонио Недич, Матей Бурчак, Звонимир Муса, Ренато Миклош, 2018. року у Ужгороду, Україна
■ David Mrđanov, Antonio Nedić, Matej Burčak, Zvonimir Musa, Renato Mikloš, 2018. godine u Užhorodu, Ukrajina

ДРАМСКА СЕКЦІЯ

На початку своєого діловання Дружтво на своїм репертоаре мало два оперети. У жимской сезони 1969./70. року, на ініціативу Союзу і з його фінансованьем, на руским языку на сцену поставена народна оперета „Наталка Полтавка“ Івана Котляревского. Режисер бул швєтово познати фаховец, профессор Юрий Шергей зоз Братислави, а музичну часці приготавела др Ольга Дудкова зоз Праги. На українским языку исти дуо Шерегей-Дудкова приготовели оперету „Скаменети шерца“.

Тиж так порихтана и драма на руским языку под назыву „Хто ма право“, а приготовел ю Янко Голик. Познейше, а з нагоди 200-рочніци од народzenia Ивана Котляревского порихтани драми „Русалка“ и „Наймичка“.

Длуги роки драмска секция була цалком загашена, же би знова зажила лем на два заводи и то у дзецинским возрасту, а у режиї Вері Павловичевей, и самей длугорочней аматрескай глумици. Драма „Жика и Мика - у гляданю хркомитиса“ премиерно виведзена 23. мая 2009. року, а „Єшень, алс най будзе интересантне“ 13. марта 2011. року.

Учащицы оперети «Наталка Полтавка» у Вуковаре

■ Оперета "Наталка Полтавка"

■ Opereta „Natalka Poltavka“

DRAMSKA SEKCIJA

U početno vrijeme Društvo je na svom repertoaru imalo dvije operete. U zimskoj sezoni 1969./1970. godine, s inicijativom Saveza i njegovim finančiranjem, na scenu je na rusinskom jeziku postavljena narodna opereta „Natalka Poltavka“ Ivana Kotljarevskog. Redatelj je bio svjetski poznati stručnjak profesor Juraj Šeregij iz Bratislave, a glazbeni dio pripremila dr. Olja Dudkova iz Praga. Na ukrajinskom jeziku isti duo Šeregij-Dudkova prigotovili su operetu „Skamenjena srca“.

Isto tako pripremljena je i drama na rusinkom jeziku „Tko ima pravo“, a u režiji Janka Holika. Kasnije, a povodom 200. godišnjice od rođenja Ivana Kotljarevskog, uradene su drame „Rusalka“ i „Najmička“.

Dugi je niz godina dramska sekcija bila skroz ugašena, a onda je zaživjela dva puta i to u dječjem uzrastu u režiji Vere Pavlović, i same dugogodišnje amaterske glumice. „Žika i Mika – u traženju hrkomitisa“ premijerno je izvedena 23. svibnja 2009. godine, a „Jesen, ali neka bude zanimljivo“ 13. ožujka 2011. godine.

З III дії песи «Скаменілі серця» 19. березня 1970. року у Вуковарі

■ Opereta "Скаменети шерца"

■ Opereta „Skamenjena srca“

■ Драма «Хто ма право»
■ Drama „Tko ima pravo“

■ „Хто ма право“
■ „Tko ima pravo“

■ „Жика и Мика у гледаню хркомитиса“ 2009. року, Вера Павлович, Еуген Бучко, Витомир Гарди, Матей Бурчак, Леона Бурчак, Антун Гарди и Ведрана Бучко
■ „Žika i Mika u traženju hrkomitisa“ 2009. godine: Vera Pavlović, Eugen Bučko, Vitomir Hardi, Matej Burčak, Leona Burčak, Antun Hardi i Vedrana Bučko

■ „Ешень, лем най будзе интересантне“ 2011. року, Здэнко Бурчак, Вера Павлович, Ведрана Бучко,

Ирена Дюдар, Леона Бурчак, Матей Бурчак, Владо Русин, Еуген Бучко и Антун Гарди

■ „Jesen, samo neka bude zanimljivo“ 2011. godine: Zdenko Burčak, Vera Pavlović, Vedrana Bučko,

Irena Đuđar, Leona Burčak, Matej Burčak, Vlado Rusin, Eugen Bučko i Antun Hardi

- "Жика и Мика у гледаню хркомитиса"
- «Žika i Mika u traženju hrkomitisa»

■ "Єшень, лем най будзе интересантне"
■ „Jesen, samo neka bude zanimljivo“

ЛИТЕРАТУРНА СЕКЦИЯ

Тиж так од самого початку у Дружтве основана и литератруна секция, та перша организовала дружтвене стретнуце – литературни вечар. На тим вечару читало ше стихи Осифа Костелника, але и власни твори члеснох секциі. У тот час их було ровно дзешец, на чоле зоз тераз познату и углядну постесу Ганчу Папандриш, познейше одану Гаргай.

После мирней реинтеграції и врацаня до Вуковару литературна секция ознака почала дихац зоз полними плюцами. Наволана є літаратурно-рецитаторска, бо попри писательох вше ёст и тих хтори сцу и знаю крашне прочитац цудзу писню.

Тота секция организовала рижни литературни стретнуца и промоциі з нагоди рочніцох лебо окремних подійох у року, дзе читани тексти руских класикох, а з намиру пестования и очуваня мацеринскаго языка. Писателс хторим отримали промоциі були: Штефан Гудак, Агнетка Костелник Балатинац, Оксана Мартинюк, Любица Гаргай, Блаженка Хорват, Мелания Пап, Звонимир Барна, Мирон Жирош и др. Гайналка Фирис. На окремни способ ше здогадую гевтих хтори ше одбули у сотрудніцтве зоз Городску бібліотеку Вуковар.

- Любица Гаргай и Лидия Павлович на промоциї збирки поезиї „Рускей писні“ 2010. року у Риєци
- Ljubica Harhaj i Lidija Pavlović na promociji zbirke poezije „Rusinskoj pjesmi“ 2010. godine u Rijeci

LITERARNA SEKCIJA

U samim počecima u Društvu je osnovana i literarna sekcija koja je prva napravila društveno okupljanje – literarnu večer. Na toj večeri čitali su se stihovi Josipa Kostelnika, ali i djela članova sekcije. U to vrijeme bilo je deset članova na čelu sa sada priznatom i uglednom pjesnikinjom Anom Papandriš, kasnije udanom Harhaj.

Nakon mirne reintegracije i povratka u Vukovar, literarna sekcija ponovo je počela disati punim plućima. Nazvana je literaturno-recitatorska jer uz pisce uvijek ima i onih koji hoće i znaju lijepo pročitati tudi tekst.

Ta sekcija je organizirala razne literarne susrete i promocije. Literarni susreti odvijali su se u posebnim prigodama u godini ili godišnjicama, tada su se čitala djela rusinskih klasika, a s ciljem njegovanja i očuvanja materinjeg jezika. Pisci kojima su održane promocije bili su: Štefan Hudak, Ahnetka Kostelnik Balatinac, Oksana Martinjuk, Ljubica Harhaj, Blaženka Horvat, Melania Pap, Zvonimir Barna, Miron Žiroš i dr. Hajnalka Firis. Na poseban način sjećaju se onih koji su se održali u suradnji s Gradskom knjižnicom Vukovar.

■ Мелания Пап и Звонимир Барна на промоцији збирки поези „Дом у шерцу“ 2015. року у Осијеку
■ Melania Pap i Zvonimir Barna na promociji zbirke poezije „Dom u srcu“ 2015. godine u Osijeku

■ Мария Такач, др Стеван Константинович, Штефан Гудак и Блаженка Хорват.

Означоване 105. роцніци од народзеня Осифа Костелника 2008. року

■ Marija Takač, dr. Stevan Konstantinović, Štefan Hudak i Blaženka Horvat. Obilježavanje

105. godišnjice rođenja Josipa Kostelnika 2008. godine

■ Винко Зидарич, Мария Такач, Микола Шанта, Штефан Гудак и Данил Гарди.

Промоция кнїжки „Скарби и утрати“ Штефана Гудака 2008. року.

■ Vinko Zidarić, Marija Takač, Mikola Šanta, Štefan Hudak i Danilo Hardi. Promocija

knjige "Скарби и утрати" Štefana Hudaka 2008. godine

■ Любица Гаргай, Мария Такач и Штефан Гудак. Промоция збирки поезиј „Мој писни“ Любице Гаргай 2009. року
■ Ljubica Harhaj, Marija Takač i Štefan Hudak. Promocija zbirke poezije „Mojoj pjesmi“ Ljubice Harhaj 2009. godine

■ Мали рецитаторки 2005. року: Леона Бурчак, Лора Дорогхази, Вероника Мудри и Мария Русин
■ Male recitatorice 2005. godine: Leona Burčak, Lora Doroghazi, Veronika Mudri i Marija Rusin

■ Мирон Жирош, Яким Ерделі и Зденко Бурчак. Промоция кнїжкох Мирона Жироша 2009. року
■ Miron Žiroš, Joakim Erdelji i Zdenko Burčak. Promocija knjiga Mirona Žiroša 2009. godine

125

- Вера Павлович, Штефан Гудак, Блајенка Хорват, академик др Юлиян Тамаш, др Стеван Константинович и Мария Такач. Промоция кніжки „Мой оцец Осиф Костелник“ Блајенки Хорват у Городскай бібліотекі Вуковар 2009. року
- Vera Pavlović, Štefan Hudak, Blaženka Horvat, akademik dr. Julijan Tamaš, dr. Stevan Konstantinović i Marija Takač.
- Promocije knjige „Moj otac Josip Kostelnik“ Blaženke Horvat u Gradskoj knjižnici Vukovar 2009. godine

■ др Михајло Фејса и др Гайналка Фирис. Промоција књижки „Презвиска мађарског походзеня при бачванско-сримских Руснацох“ др Гайналки Фирис 2013. року
■ Dr. Mihajlo Fejsa i dr. Hajnalka Firis. Promocija knjige „Prezimena mađarskog porijekla kod bačvansko-srijemskih Rusina“ dr. Hajnalke Firis iz Mađarske 2013.

- Вера Павлович, Любица Гаргай и Звонимир Барна на літературним пополаднju з нагоди Медзинароднога дня женох 2013. року
- Vera Pavlović, Ljubica Harhaj i Zvonimir Barna na literarnom poslijepodnevnu povodom dana žena 2013. godine

■ Звонимир Барна, Любица Гаргай, Вера Павлович, Блаженка Будимчић, Мелания Пап и Роберт Ерделји у Городскеј библиотеки Вуковар на промоцијі дуо збирки поезиј „Дом у шерцу“ М. Пап и З. Барни 2014. року
■ Zvonimir Barna, Ljubica Harhaj, Vera Pavlović, Blaženka Budimčić, Melania Pap i Robert Erdelji u Gradskoj knjižnici Vukovar na promociji duo zbirke poezije „Dom u srcu“ M. Pap i Z. Barne 2014. godine

- Вера Павлович, Агнетка Костелник Балатинац и Любица Гаргай.
Промоция кнїжкох поетеси Агнетки Костелник Балатинац 2015. року
- Vera Pavlović, Ahnetka Kostelnik Balatinac i Ljubica Harhaj.
- Promocija knjiga pjesnikinje Ahnetke Kostelnik Balatinac 2015. godine

КРЕАТИВНА СЕКЦИЯ „ПРАДКИ“

Наймладша секция у Дружтве основана 16. фебруара 2014. року, а слово о креативнай секції „Прадки“. Вона ма за ціль провадзіц потреби уж стаємніх секційох. У секції углавном жсни, а намагаю ше потримовац потреби Дружтва, та вирабяю рижні прикраски, правя дарунки за госцох, вишиваю и робя рижні други ручні роботы. Спрам потребох пририхтую руски ёдла за рижні презентациі рускай народнай кухні. Тиж так намагаю ше научиц робиц и други рижні технікі як цо то мальоване на склу, вирабяне предметох зоз старого паперу, декупаж и подобне. За водітельку выбрана Олена Поштич.

Зоз своїма виробкамі и порихтанима рускіма деликатесамі доказали же їх діяльносц Дружтву барз потребна.

- Часці декорациі на ёдним руским штанду
- Dio dekoracije na jednom rusinskom štandu

KREATIVNA SEKCIJA „PRADKI“

Najmlađa sekcija osnovana je u Društvu 16. veljače 2014. godine, kreativna sekcija „Pradki“, što u prijevodu znači prelo. Ona ima za cilj pratiti potrebe već postojećih sekcija. U sekciji su uglavnom žene, a nastoje pratiti potrebe Društva u izrađivanju raznih ukrasa, pravljenja poklona za goste, izrađuju ručne radove, vezu, pletu... Prema potrebi pripremaju rusinska jela za razne prezentacije rusinske nacionalne kuhinje. Takoder, nastoje naučiti i raditi i druge tehnike kao što je slikanje na staklu, izrada predmeta od starog papira, dekupaž i slično. Za voditeljicu je izabrana Olena Poštić.

Sa svojim uradcima i pripremljenima rusinskim delicijama dokazali su da je njihovo djelovanje u Društvu jako potrebno.

■ Декупаж на склу
■ Dekupaž na staklu

■ Сноване „Прадкох“ 2014. року: Татјана Гарди, Едина Бурчак, Олена Поштић, Сениба Графина, Ліляна Киш и Наталија Барна
■ Osnivanje „Pradkoh“ 2014. godine: Tatjana Hardi, Edina Burčak, Olena Poštić, Seniba Grafina, Ljiljana Kiš i Natalija Barna

■ Гроф Елц за нашим столом зоз рускима єдлами

2014. року на отвераню Музея

■ Grof Eltz za našim stolom s rusinskim jelima 2014. godine na otvaranju Muzeja

■ Вуковарски Корзо. Едина Бурчак и Лилијана Киш праве палачинки
■ Vukovarski Korzo. Edina Burčak i Ljiljana Kiš peku palačinke

■ У Осијеку на штанду Олена Поштић и Владо Русин

■ U Osijeku na štandu Olena Poštić i Vlado Rusin

■ Ружа Праніч, Олена Поштич и Любица Гаргай
на ёдней презентациї руских ёдлох
■ Ruža Pranjić, Olena Poštić i Ljubica Harhaj na jednoj prezentaciji rusinskih jela

- Урамикох вуковарскога Филм фестивалу членіци секциї у сотрудніцтве зоз городску Раду рускей националней меншини городу Вуковару каждого року рихтаю рижни руски национални єдла
- U okviru vukovarskog Film festivala članice sekcije u suradnji s gradskim Vijećem rusinske nacionalne manjine grada Vukovara svake godine prigotove razna rusinska nacionalna jela

- На манифестації «Небо над Вуковаром» 2010. року: Наталя
Барна, Зденко Бурчак, Татяна Гарди, Лидия Чачич, Ирена
Дюдяр, Марія Русин, Лора Дорогхази и Звонимир Барна
- Na manifestaciji „Nebo nad Vukovarom“ 2010. godine: Natalija
Barna, Zdenko Burčak, Tatjana Hardi, Lidija Čačić, Irena Đuđar,
Marija Rusin, Lora Doroghazi i Zvonimir Barna

- Виробки магнетох – Желько Мудри, Едина Бурчак, Єлка Дудаш,
Драгана Шутич и Олена Поштич, у жвератку Ліляна Киш
- Izrada magneta – Željko Mudri, Edina Burčak, Jelka Dudaš,
Dragana Šutić i Olena Poštić, u ogledalu Ljiljana Kiš

- Унащиви креативней секциї КУД «Людевит Штур» Илок 2014. року
- U posjetu kreativnoj sekciji KUD „Ljudevit Šturm“ Ilok 2014. godine

КУЛТУРНО-ЗАБАВНИ ВЕЧАРИ – БАЛИ

Як змс уж и споминали, снованю Дружтва предходзели культурно-забавни вечари, бали. Перши таки бал бул организовани 1965. року у 9. блоку (просторийох МЗ Степан Супанц). Организовни є спонтано, на самоініціативу дзешаткох наших людзох, энтузиястох, вельких прыхильнікох культуры нашей народносці. За трошки прирхтованя и организовання теды не було ніяки дружтвени средстава, але их вони давали сами. Познейше бали организує Дружтво.

У кризи кед Дружтво існовало у рамикох „Злоги“, организацию балу у найвекшай часци на себе превжал Союз.

У вібеженстве нікому не було до балу, але 1992. року у просторийох Ческай беседи у Загребе отримани комеморативни вечар на хторим участовали и вигнати члени Дружтва.

Потым, 8. апраля 1994. року у Загребе отримани Културно-забавни вечар у ресторану ГВ у Светицих. На тим балу бул присутни и крижевски владика Славомир Мікловш, хтори дзечніс приходзел и на други бали, віше кед му то обовязки дошлебодзовали.

Кед у Республики Горватской установена Амбасада України, на бал приходзели як сами амбасадоре, та так и други члени амбасади.

Остатній бал у вібеженстве отримани 31. януара 1998. року у рестиране „Глобус“ на загребским Велесайму, а уж идуци 23. традицыйни бал у Вуковаре, у Велькай сали Работніцкого дома у Боровим Населеню, 30. януара 1999. року. На нім бул присутни амбасадор України Віктор Кирик. Амбасадор України Олександр Левченко приходзел до Вуковару на вецей бали, а остатній раз бул на 50. ювілейним балу хтори отримани 30. януара 2016. року.

Традиция ше и далей предлужує и то хвильково єдини руски бал за одроснутых у Вуковаре и околіску.

KULTURNO-ZABAVNE VEČERI, BALOVI

Kao što smo već spominjali osnivanju Društva prethodile su kulturno-zabavne večeri, balovi. Prvi takav bal organiziran je 1965. godine u IX. bloku (prostorije tadašnje MZ Stjepan Supanc). Organiziran je spontano, na samoinicijativu desetak naših ljudi, entuzijasta, velikih ljubitelja naše kulture. Za troškove pripreme i organizacije tada nije bilo nikakvih društvenih sredstava, nego su ih oni dali. Kasnije balove organizira Društvo. U krizi, kad je Društvo djelovalo u okviru „Sloge“, organiziranje bala najvećim djelom na sebe je preuzeo Savez.

1992. godine, u progonstvu nikome nije bilo do bala, nego je u prostorijama Česke besede u Zagrebu održana komemorativna večer na kojoj su sudjelovali i prognani članovi Društva.

8. travnja 1994. godine u Zagrebu je održana kulturno-zabavna večer u restoranu HV u Sveticama. Na tom balu bio je prisutan i križevački vladika Slavomir Miklovš. Dolazio je i kasnije kad su mu to obvezе dopuštale.

Posljednji bal u progonstvu održan je 31. siječnja 1998. godine u restoranu „Globus“ na zagrebačkom Velesajmu, a već idući 23. tradicionalni bal bio je u Vukovaru. Održan je u Velikoj sali Radničkog doma u Borovu Naselju 30. siječnja 1999. godine. Na njemu je bio prisutan veleposlanik Ukrajine, Viktor Kirik.

Veleposlanik Ukrajine Oleksandr Levčenko dolazio je u Vukovar na više balova, a posljednji put bio je na 50. jubilarnom balu koji je održan 30. siječnja 2016. godine.

Tradicija se i dalje nastavlja i to je trenutni jedini rusinski bal za odrasle osobe u Vukovaru i okolici.

■ Михајло Панковић, Мирон и Любица Страџенски
■ Mihajlo Panković, Miron i Ljubica Stracenski

■ На балу у Боровим Населеню 1975. року, з ліва на право: стоя Томислав Кираль, Андєлка Сегеди, Звонко Гайдук, Оленка Сегеди, Йоаким Міклош, шедза Владимир Кираль, Невенка Бесермені і Желько Чакан
■ Na balu u Borovu Naselju 1975. godine, s desna na lijevo: stoje Tomislav Kiralj, Andelka Segedi, Zvonko Hajduk, Olenka Segedi, Joakim Mikloš, sjede: Vladimir Kiralj, Nevenka Besermenji i Željko Čakan

■ Дубравка Бесерменї, Владо Еделински, „, Анка, Звонко и Михайло Панкович, „„, и Янко Бесерминї
■ Dubravka Besermenji, Vlado Edelinski, „, Anka, Zvonko i Mihajlo Panković, „„, i Janko Beserminji

■ Бал у Светициох 1994. року, з ліва на право: Крєшо Зидарич, Тадей Рифяк, Мирослав Киш,
о. Киро зоз Македониї, владика Славомир Микловш, Владумир Чакан
■ Bal u Sveticama 1994. godine, s lijeva na desno: Krešo Zidarić, Tadej Rifjak, Miroslav
Kiš, o. Kiro iz Makedonije, biskup Slavomir Miklovš, Vladimir Čakan

■ На балу у „Глобусу“ у Загребе 1995. року, з ліва на право: Тарас Стінковий, музичар и диригент з України, владика Славомир Мікловш, Владислав Чакан, председатель Дружтва, Мирослав Киш, Соборски заступник и Тадей Рифяк, хореограф зоз України

■ Na balu u „Globusu“ u Zagrebu 1995. godine, s lijeva na desno: Taras Stinkovij, glazbenik i dirigent iz Uzajajne, biskup Slavomir Miklovš, Vladimir Čakan, predsjednik Društva, Miroslav Kiš, saborski zastupnik i Tadej Rifjak, koreograf iz Uzajajne

■ Бал у Вуковаре 2007. року, вицаговане томболи – Зденко Бурчак, Мария Новакович, Владо и Вероника Мудри и Мария Русин
■ Bal u Vukovaru 2007. godine, izvlačenje tombole Zdenko Burčak, Marija Novaković, Vlado i Veronika Mudri i Marija Rusin

■ Бал у готелу „Дунай“ 2009. року
■ Bal u hotelu „Dunav“ 2009. godine

■ Сениба Графина, Звонко Еделински, Желько Мудри и Олена Поштич на балу 2014. року
■ Seniba Grafina, Zvonko Edelinski, Željko Mudri i Olena Poštić na balu 1914. godine

■ Учасники ювілейного 50. балу з гостями 2016. року
■ Učesnici jubilarnog 50. bala s gostima 2016. godine

■ Розтанцовани гости на балу 2018. року у Святочнай В&С сали на Саймишту
■ Rasplesani gosti na balu 2018. godine u svečanoj V&S sali na Sajmištu

■ На балу седамдесетих рокох кад дзецинску групу водзела Невенка Бесермені, стої перша з лівого боку
■ Na balu sedamdesetih godina kada je dječju skupinu vodila Nevenka Besermenji, stoji prva sa lijeve strane

■ Танец зоз вишиванима ручніками на балу 1989. року
■ Ples sa vezenim ručnicima na balu 1989. godine

■ Бал 2007., Ведрана Кетелеш, Даница Мудри,
Невенка Новакович и Снежана Шимко
■ Bal 2007., Vedrana Keteleš, Danica Mudri, Nevenka Novaković i Snejana Šimko

■ Бал 2007., Борис Рагај, Владо Мудри, Борис Кираль и Зденко Бурчак
■ Bal 2007., Boris Ragaj, Vlado Mudri, Boris Kiralj i Zdenko Burčak

■ Бал 2008, Ведрана Кетелеш, Даница Мудри,
Невенка Новакович и Ирена Дюдяр
■ Bal 2008., Vedrana Keteleš, Danica Mudri, Nevenka Novaković i Irena Đuđar

■ Соборски заступнік Назіф Мемеді на балу 2009. року
■ Saborski zastupnik Nazif Memedi na balu 2009. godine

МАНИФЕСТАЦІЇ

Перша культурна манифестація хтору организовало КУД „Осиф Косталник“ була з нагоди преслави 40. роців од сновання. Було то 19. жовтня 2008. року, а отримана є у Хижі Лавослава Ружички у Вуковарс. На манифестації наступели осем розлични здруження.

Друга манифестація отримана 23. жовтня 2010. року под назву „Вуковарски мости приярельства“, але гоч було жаданя же би обстало, отримана є лем раз и не зажила.

Зажила аж третя манифестація у організації Дружтва, а слово о манифестації дзецинській творчосци „Перши аплауз“, хтора перши раз отримана 4. жовтня 2012. року, та зоз часом постала традиційна бо ще отримує кожного року.

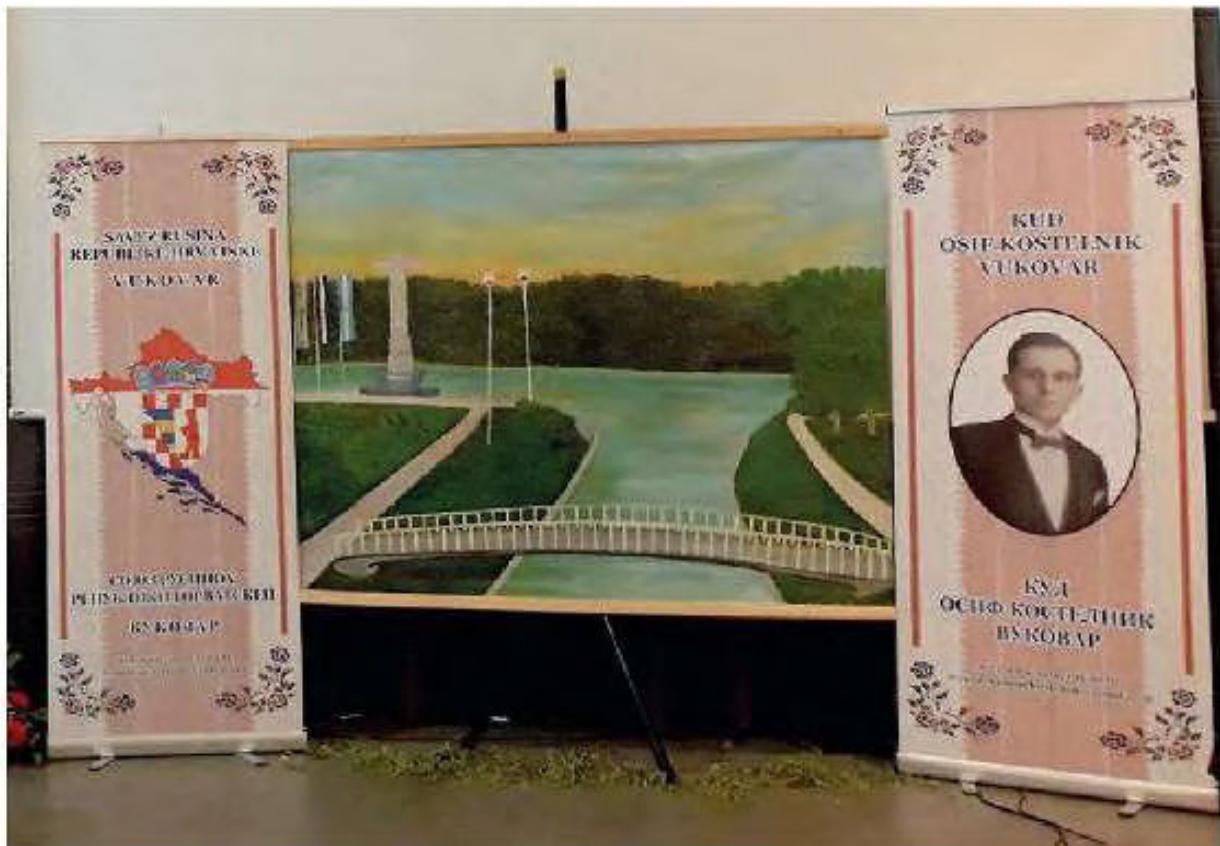
- Плаката за манифестацію дзецинской творчосци „Перши аплауз“ 2017. року
- Plakat za manifestaciju dječjeg stvaralaštva „Prvi pljesak“ 2017. godine

MANIFESTACIJE

Prva kulturna manifestacija koju je KUD „Osif Kostelnik“ organizirao bila je povodom 40. godišnjice od osnivanja. Bilo je to 19. listopada 2008. godine, a održana je u kući Lavoslava Ružičke u Vukovaru. Na manifestaciji je nastupilo osam različitih udruga.

Druga manifestacija održana je 23. listopada 2010. godine pod nazivom „Vukovarski mostovi prijateljstva“, iako je bilo želje za opstankom, održana je samo jednom i nije zaživjela.

Zaživjela je tek treća manifestacija u organizaciji Društva, a to je manifestacija dječjeg stvaralaštva „Prvi pljesak“. Manifestacija je prvi puta održana 4. studenog 2012. godine. Vremenom je postala tradicionalna i održava se svake godine.

- Позадина сцени на једном „Першим аплаузу“
- Pozadina scene na jednom „Prvom pljesku“

■ Преслава 40. роцніци од снованя Дружтва 2008. року, наступ хору под
руководзенем Агнеты Тимко и корепетитора Звонка Еделинского

■ Proslava 40-te godišnjice osnutka Društva 2008. godine, nastup zbora pod
ravnjanjem Agnete Timko i korepetitora Zvonka Edelinskog

■ „Вуковарски мости приятельства“ 2010. року, наступ дзивацкай танечнай секцыі
■ „Vukovarski mostovi prijateljstva“ 2010. godine, nastup djevojačke plesne skupine

■ „Перши аплауз“ 2012. року – дзецінска танечна секція

■ „Prvi pljesak“ 2012. godine – dječja plesna skupina

■ „Перши аплауз“ 2013. року –
наступ Матея Бурчака
■ „Prvi pljesak“ 2013. godine i
nastup Mateja Burčak

■ „Перши аплауз“ 2015.
року – Клара Миклош
■ „Prvi pljesak“ 2015.
godine – Klara Mikloš

■ „Перши аплауз” 2014. року – Кристиан Миклош

■ „Prvi pljesak” 2014. godine – Kristijan Mikloš

■ Публика на манифестацiji 40 роки КУД-а «Осиф Костелник» 2008. року у Хижи Лавослава Ружички
■ Publika na manifestaciji 40 godina KUD-a „Osif Kostelnik“ 2008. godine u Kući Lavoslava Ružičke

■ „Перши аплауз“ 2016. року – покладање венцих при крију на ушћу Вуки до Дунају

■ „Prvi pljesak“ 2016. – polaganje vijenaca kod križa na ušću Vuke u Dunav

■ „Перши аплауз” 2017. року – шицки учасніки програми
■ „Prvi pljesak” 2017. godine – svi učesnici programa

БІОГРАФІЯ

Любіца Гаргай, народзена 17.августа 1969. року у Петровцох. Школовала ше у Петровцох и Вуковаре, дзе закончела штредню тарговецку школу. Длуги роки робела у своім фаху, а тераз роби як особни асистент. През войнови часи дзелела судьбу вигнаных Вуковарчаньох, а до Вуковару ше врацела 2003. року дзе и жиє нешка.

Поезию почала писац ище як дзецко, а пише ю ище и нешка. Длugo писала лем за одроснутых, а у штредніх роках живота почала писац и за дзеци. Пише лем по руски.

Писні ёй по тераз обявени у двух антологіях поезії „Поезия и проза Руснацох и Українцох у Горватской“ хтора вишла у Вуковаре (2000) и „Русински ренесанс“ обявеней у Мадярской (2008). Союз Русинох Републики Горватской видал ёй два самостойни збирки поезії за одроснутых „Рускей писпї“ (2008) и „Нємирни погляд“ (2018), як и дзецинську збирку поезії „Чаривна лабдочка“ (2017).

З тоту монографию по перши раз ше окрем у літературним жанру доказус и як авторка публіцистичного жанру.

BIOGRAFIJA

Ljubica Harhaj rođena je 17. kolovoza 1969. godine u Petrovcima. Školovala se u Petrovcima i Vukovaru gdje je završila srednju trgovacku školu. Dugi niz godina radila je u struci, a sada radi kao osobni asistent. Za vrijeme rata dijelila je sudbinu prognanih Vukovaraca, a u Vukovar se vratila 2003. godine gdje i danas živi.

Poeziju je počela pisati još kao dijete te kasnije nastavila. Dugo je pisala samo za odrasle, a u srednjim godinama života počela je pisati i za djecu. Piše isključivo na rusinskom jeziku.

Pjesme su joj do sada objavljene u dvije antologije, „Poezija i proza Rusina i Ukrajinaca u Hrvatskoj“ objavljena u Vukovaru (2000.) i „Rusinski renesans“ objavljena u Mađarskoj (2008.). Savez Rusina Republike Hrvatske izdao joj je dvije samostalne zbirke poezije za odrasle pod nazivom „Rusinskoj pjesmi“ (2008.) i „Nemirni pogled“ (2018.) te dječju zbirku poezije „Čarobna loptica“ (2017.).

S ovom monografijom prvi puta se osim u literarnom žanru dokazuje i kao autorica publicističkoga žanra.

Початок роботи КУД „Осиф Костелник“ Вуковар

Док читам тот текст, враца ше ми філм. Помали читам, преставам, роздумусм, всць знова предлужуєм читаць. Янко Колбасов и я ище живи, а було нас єденац у Одборе.

Основаць Дружтво було барз чежко, а кед крашнє зажило, вошло до „Злоги“ дзе робело лем як сесція. То за нас не було добре, та ше нашо члени осипали. Мне ше то не пачело, та сом вишол зоз такога „Осіфа Костелника“. Аж кед нашо людзе пришли гу себе, медзи хторима були Янко Папуга и браца Мудри, и хтори не сцели буц часц „Злоги“, та ше знова основало КУД „Осіф Костелник“. Перши наступ такого обновленого Дружтва бул у Ліповлянох. Кед ше нашо Дружтво врацело назад, бул сом знова активни у хору и у танцу як ветеран.

Роботу як таку претаргла война, алє зме и у войни робели и организовали бали, сходзели зме ше и ишли до госцох. Городопачалік нам бул Віл, хтори ме поволал и гварел же зме досці плакали, най почисме шпіваць. Не мали зме пенжи ані за автобус, та нам вон дал кельо нам було потребне. Ишли зме до Свидніку, до Володеру, Марії Бистрици... Як вигнати Вуковарчане перши зме рушели зоз обновяньном Дружтва зоз хореографом Звонком Костелником. Мирослав Киш нам принесол народне облєчівко зоз України. У Загребе зме ше зазберовали зоз 52 местох. Була то чежка робота, алє нашо шерца були вельки.

Под час Отечественей войны Дружтво наступало и у иножемстве, у Немецкей, Словакской и Польской.

Кед зме ше врацели до Вуковару, покойни Чакан предложел же би Дружтво знова зажило и предложел ме за предсидателя. Гоч кельо сом ше однімал и думал же я то не годзен робиць, вон ме прешвечел же сом годзен. Барз сом ше завжал за Дружтво, ишол сом од хижі до хижі и зазберовал членох. Велі вечари сом не вечерал, ходзел сом на проби, одомикал, замикал... Дзешець рокі сом предавал карти за бал, зазберовал томболу... Бо, любим и почитуєм свойо. После сом ше одселел назад до Пишкуревцох, а Дружтво предлужело з роботу и роби и нешка, цо ми барз мілю, та и заслужело же би мало єдну таку монографию.

Зауваги на монографию шыцки позитивни. Монография шорово провадзи збуваня хтори я паметам.

Михаій Панкович

Početak rada KUD-a „Osif Kostelnik“ Vukovar

Dok čitam ovaj tekst, vraća mi se film. Polako čitam, prestajem, razmišljam i onda opet nastavljam čitati. Janko Kolbas i ja smo još živi, a bilo nas je jedanaest u Odboru.

Osnovati Društvo bilo je jako teško, a kad je lijepo zaživjelo, ušlo je u „Slogu“ gdje je radilo samo kao sekcija. Za nas to nije bilo dobro pa su se naši članovi osuli. To mi se nije svidjelo pa sam napustio takav „Osif Kostelnik“. Tek kad su naši ljudi došli ponovno k sebi, među kojima su bili Janko Papuga i braća Mudri koji nisu željeli ostati dio „Sloge“, ponovno se osnovalo KUD „Osif Kostelnik“. Prvi nastup tako obnovljenoga Društva bio je u Lipovljanim. Kad se naše Društvo vratilo natrag, ponovno sam bio aktivan u zboru i plesu kao veteran.

Rad kao takav prekinuo je rat, ali smo i tijekom rata radili, organizirali balove, skupljali se i gostovali. Gradonačelnik nam je bio Vil koji me je pozvao i rekao da smo dosta plakali, da počnemo pjevati. Nismo imali novca za autobus i on nam je dao koliko smo trebali. Išli smo u Svidnjik, Voloder, Mariju Bistricu. Kao prognani Vukovarci prvi smo krenuli s obnovom Društva s koreografom Zvonkom Kostelnikom. Miroslav Kiš donio nam je narodnu nošnju iz Ukrajine. U Zagrebu smo se okupljali iz 52 mjesta. Bio je to težak rad, ali naša srca bila su velika.

Tijekom Domovinskoga rata nastupalo se i u inozemstvu, u Njemačkoj, Slovačkoj i Poljskoj.

Nakon povratka u Vukovar, pokojni Čakan predložio je da Društvo ponovno oživi i mene je predložio za predsjednika. Koliko god sam se branio i mislio da to ne mogu raditi, on me je uvjerio da mogu. Jako sam se zauzeo za Društvo, išao sam od kuće do kuće i skupljao članove. Mnoge večeri nisam većerao, išao sam na probe, otključavao, zaključavao... Deset godina prodavao sam karte za bal, skupljao tombolu... Jer volim i poštujem svoje. Poslije sam se odselio u Piškorevce, a Društvo je produžilo raditi i radi i danas, što mi je draga, a zaslužilo je imati ovaku monografiju.

Primjedbe na monografiju sve su pozitivne. Monografija uredno prati događaje koje pamtim.

Mihajlo Panković

БІОГРАФІЯ РЕЦЕНЗЕНТА

Михайло Панкович народзни 05.04.1943. року у Пишкуревцох. Сден с є од сновательюх КУД „Осиф Костелник“ Вуковар и його длугорочни член.

Михайло Панкович од 1959. року бул заняти як роботнік у польопривредній задруги, а 1961. року одходзи до Загребу робиц у Гидротехні хтора правела драги, а тиж так і нізкобудовню. Попри роботи ішол до вечаршої школи за будовательного машинца.

После одслуженя воєнного рока подприємство го 1965. року посила до Вуковару дзе бул вельки вилів Вуки. У Вуковаре робел як вожач камиона под час вибудови Готелу Лев, Театру, Водогурні і других великих будовательних роботох. З часу на час одходзел робиц и до других местох, до Винковцох, Сисику и Загребу.

Того истого 1965. року упознал свою пешкайшу супругу Апку Комуницки и маю тройо дзеци и пецеро унучата.

Под час жытва у Вуковаре любел свой руски народ. На пияцу куповал од наших людзох з хторима віше любел побешедовац. Кед 1968. року основане Културно-уметніцке дружтво „Осиф Костелник“ бул выбарани за члена Одбору. Початки роботи були чежки, ал€ помали шицко пришло на своё место. Перше цо у Дружтве зробене була драма под назву „Хто ма право“ у режії Янка Голика у хторей глумел и Михайло Панкович.

Кед КУД „Осиф Костелник“ зединене зоз КУД „Злога“ Панкович зохабя Дружтво, же би ше знова активно врацел 1981. року кед КУД „Осиф Костелник“ ознака постава самостойне. Робота КУД „Осиф Костелник“ 80-их роках прешлого століття була барз замеркована и богата.

Дружтво робело и условийох Отечественей войни, у вібеженстве, дзе организовани бали и наступи.

На початку войни Михайло Панкович приступел до ЗНГ РГ и остал у нім по сам конец, закончел у лагру у Сримской Митровици дзе остал штири мешаци.

После Отечественей войни Дружтво „Осиф Костелник“ предлужело зоз свою роботу у Вуковаре. Михайло Панкович 2000. року бул выбраны за предсідателя КУД „Осиф Костелник“. Без огляду же його мандат тиравал лем два роки, Михайло Панкович ше барз закладал же би Дружтво предлужело добре робиц. Так 2006. року Дружтво го проглашело за почесного предсідателя КУД „Осиф Костелник“.

Михайло Панкович нешка у пензії и ведно зоз супругу жиє у родимих Пишкуревцох.

BIOGRAFIJA RECENZENTA

Mihajlo Panković rođen je 5. 4. 1943. godine u Piškorevcima. Jedan je od osnivača KUD „Osif Kostelnik“ Vukovar i njegov dugogodišnji član.

Mihajlo Panković je od 1959. godine bio zaposlen kao radnik u poljoprivrednoj zadruzi, a 1961. godine odlazi u Zagreb raditi u Hidrotehni koja je gradila puteve i niskogradnju. Uz rad školovao se u večernjoj školi za građevinskoga strojara.

Nakon odsluženja vojnoga roka, poduzeće ga 1965. godine šalje u Vukovar gdje se dogodila velika poplava Vuke. U Vukovaru je radio kao vozač kamiona u vrijeme izgradnje Hotela Lav, Kazališta, Vodotornja i drugih velikih građevinskih radova. S vremenom na vrijeme odlazio je raditi i u druga mjesto, u Vinkovce, Sisak i Zagreb.

Te iste 1965. godine upoznao je svoju današnju suprugu Anku Komunicki s kojom ima troje djece i petero unuka.

Tijekom života u Vukovaru volio je svoj rusinski narod, na tržnici je kupovao od naših ljudi s kojima je uvijek volio razgovarati. Kada je 1968. godine osnivano Kulturno-umjetničko društvo „Osif Kostelnik“, bio je izabran za člana Odbora. Početci su bili teški, ali polako je sve došlo na svoje mjesto. Prvo što je u Društvu realizirano bila je drama „Tko ima pravo“ u režiji Janka Holika u kojoj je glumio i Mihajlo Panković.

Kada je KUD „Osif Kostelnik“ sjedinjeno s KUD-om „Sloga“, Panković napušta Društvo u koje se ponovno aktivno vraća 1981. godine kad KUD „Osif Kostelnik“ opet postaje samostalno. Rad KUD-a „Osif Kostelnik“ 80-ih godina prošloga stoljeća bio je jako zapažen i bogat.

Društvo je radilo i u uvjetima Domovinskog rata u progonstvu gde su organizirani balovi i nastupi.

Početkom Domovinskog rata Mihajlo Panković pristupa ZNG RH i ostaje u njemu do samoga kraja, završio je u logoru u Sremskoj Mitrovici gdje je ostao četiri mjeseca.

Nakon Domovinskog rata, Društvo „Osif Kostelnik“ nastavlja sa svojim radom u Vukovaru. Mihajlo Panković je 2000. godine bio izabran za predsjednika KUD-a „Osif Kostelnik“. Bez obzira što je njegov mandat potrajan samo dvije godine, Mihajlo Panković kako se zalagao da Društvo produži svoj dobar rad. Tako ga je 2006. godine Društvo proglašilo počasnim predsjednikom KUD-a „Osif Kostelnik“.

Mihajlo Panković danas je u mirovini i skupa sa suprugom živi u rodnim Piškorevcima.

БИБЛИОГРАФІЯ

Гаргай, Любица: „40 рочніца КУД-а ‘Осиф Костелник’ зоз Вуковару”, Думки з Дунаю, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 2008, ч. 10, б. 47. и 48.

Гаргай, Любица: „Обстояње ше ‘круци’ коло балох“, Думки з Дунаю, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 2013, ч. 15, б. 88-96.

Гаргай, Любица: „Огляднуце на прешли рок“, Думки з Дунаю, Союз Русинох Республики Горватской, Вуковар, 2016, ч. 18, б. 49-54.

Гаргай, Любица: „Вецей як трицець рижни активносци“, Думки з Дунаю, Союз Русинох Республики Горватской, Вуковар, 2017, ч. 19, бок 90-93.

Костелник, Владимир: „Наймладши и найсцелши“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1971, ч. 1, б. 46.

Костелник, Владимир: „На сцени аматерского тератру нашей культуры“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1972, ч. 2, б. 68-69.

Костелник, Владимир: „Нови здобутки републичнай манифестації“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1975, ч. 10, бок 30.

Костелник, Владимир: „‘Осиф Костелник’ Вуковар и далей успишн€“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1975, ч. 10, бок 36.

Костелник, Владимир: „Фахова допомога у готовеню мистетских програм“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1977, ч. 14, б. 20-21.

Костелник, Владимир: „Вуковарски ‘Осиф Костелник’ за Телевизију Загреб“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1983, ч. 35, б. 23.

Костелник, Владимир: „КМД ‘Осиф Костелник’ висока награда Општини Вуковар“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1985, ч. 49, б. 17-18.

Костелник, Владимир: „Барз добре у вуковарским ‘Осифу Костелнику’“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Вуковар, 1988, ч. 68, б. 46-47.

Костелник, Владимир: „Три децений плодней діялносци Културно-мистецького дружтва ‘Осиф Костелник’ Вуковар (1968-1991-1998) (1)“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Республики Горватской, Загреб, 1998, ч. 105, б. 42-44.

BIBLIOGRAFIJA

Ljubica Harhaj: „40 godišnjica KUD-a Osif Kostelnik“ iz Vukovara“ Misli s Dunava, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 2008., broj 10, str. 47. i 48.

Ljubica Harhaj: „Opstanak se „vrti“ oko balova“, Misli s Dunava, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 2013., broj 15, str. 88.- 96.

Ljubica Harhaj: „Osvrt na prošlu godinu“, Misli s Dunava, Savez Rusina Republike Hrvatske, Vukovar, 2016., broj 18, str. 49.- 54.

Ljubica Harhaj: „Više od trideset različitih aktivnosti“, Misli s Dunava, Savez Rusina Republike Hrvatske, Vukovar, 2017., broj 17, str. 90.- 93.

Vladimir Kostelnik: „Najmađi i najhtjeliji“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1971., broj 1, str. 46.

Vladimir Kostelnik: „Na sceni amaterskog kazališta naše kulture“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1972., broj 2, str. 68. i 69.

Vladimir Kostelnik: „Novi uspjesi republičke manifestacije“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske Vukovar, 1975., broj 10, str. 30.

Vladimir Kostelnik: „Osif Kostelnik Vukovar i dalje uspješno“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1975., broj 10, str. 36.

Vladimir Kostelnik: „Stručna pomoć u pripremi umjetničkih programa“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske ,Vukovar, 1977., broj 14, str. 20. i 21.

Vladimir Kostelnik: „Vukovarski Osif Kostelnik za Televiziju Zagreb“, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1983., broj 35, str. 23.

Vladimir Kostelnik: „KUD Osif Kostelnik visoka nagrada Općine Vukovar“, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1985., broj 49, str. 17.i 18.

Vladimir Kostelnik: „Jako je dobro u vukovarskom Osifu Kostelniku“, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1988., broj 68, str. 46. i 47.

Vladimir Kostelnik: „Tri desetljeća plodnog djelovanja Kulturno- umjetničkog društva Osif Kostelnik Vukovar (1968.- 1991.- 1998.) (1)“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb, 1998., broj 105, str. 42.,43., i 44.

Vladimir Kostelnik: „Tri desetljeća plodnog djelovanja Kulturno- umjetničkog društva Osif Kostelnik Vukovar (1968.- 1991.- 1998.) (2)“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb, 1998., broj 106, str. 39.,40.,41. i 42.

Костелник, Владимир: „Три децениј плодней діялносци Културно-мистецкого дружтва ‘Осиф Костелник’ Вуковар (1968-1991-1998) (2)“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Загреб, 1998, ч. 106, б. 39-42.

Костелник, Владимир: „Руски син вирни сом“, Думки з Дунаю, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 2003/2004, ч. 6, б. 119-133.

Костелник, Владо и Такач, Гавриїл: „40 роки Союзу Русинох и Українцох Републики Горватской“, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар 2008.

Ляхович, Михайло: „Цесне сотруднictво на пестованю и розвиваню рускей и українскей култури“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1987, ч. 63, б. 17-18.

Ляхович, Михайло: „У Вуковаре – найстарша манифестация Русинох и Українцох Славониї и Бараїї“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1988, ч. 65, б. 33.

Пушкаш, Яким: „Обновени ‘Осиф Костелник’ у Вуковаре“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1981, ч. 29, б. 31.

Такач, Гавриїл: „Обсяжна діялносц наших дружтвох и секцийох“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1984, ч. 41, б. 27-28.

Такач, Гавриїл: „Богатство и краса народней традициї по двацети раз у Вуковаре“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1984, ч. 41, б. 29-30.

Такач, Гавриїл: „Вуковарски ‘Осиф Костелник’ пребудзел пишкоревску ‘Зору’“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1984, ч. 43, б. 8.

Такач, Гавриїл: „Вуковарски ‘Осиф Костелник’ знова участвовал на Смотри фолклору Мадярох у СР Горватской“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1988, ч. 64, б. 11.

Такач, Гавриїл: „У вуковарским ‘Осифу Костелнику’ лем и віше заєдніцки“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Вуковар, 1989, ч. 72, б. 24 и 25.

Такач, Гавриїл: „Вуковарски бал Русинох и Українцох у Загребе“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Загреб 1994, число 100, б. 31-34.

Такач, Гавриїл: „Вуковарски бал, найстарши, найвекши и найкрасши бал – врацел ше дому“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Загреб, 1999, ч. 107, б. 20-22.

Vladimir Kostelnik: „Rusinski sin vjeran sam“, Misli s Dunava, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 2003./2004., str. od 119. do 133.

Vlado Kostelnik i Gabrijel Takač: „40 godina Saveza Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske“, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar 2008.

Mihajlo Ljahović: „Tijesna suradnja na njegovanju i razvijanju rusinske i ukrajinske kulture“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1987., broj 63, str. 17. i 18.

Mihajlo Ljahović: „U Vukovaru - najstarija manifestacija Rusina i Ukrajinaca Slavonije i Baranje“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1988., broj 65, str. 33.

Joakim Puškaš: „Obnovljen Osif Kostelnik u Vukovaru“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1981., broj 29, strana 31.

Gabrijel Takač: „Opsežna djelatnost naših društava i sekcija“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1984., broj 41, str. 27. i 28.

Gabrijel Takač: „Bogatstvo i ljepota narodne tradicije po dvadeseti puta u Vukovaru“ Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, broj 41, str. 29. i 30.

Gabrijel Takač: „Vukovarski Osif Kostelnik probudio piškorevačku Zoru“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske ,Vukovar, 1984. broj 43, str. 8.

Gabrijel Takač: “Vukovarski Osif Kostelnik ponovo je sudjelovao na Smotri folklora Madara u SR Hrvatskoj“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1988. broj 64, str. 11.

Gabrijel Takač: „U vukovarskom Osifu Kostelnik samo i uvijek zajednički“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Vukovar, 1989., broj 72, str. 24. i 25.

Gabrijel Takač: „Vukovarski bal Rusina i Ukrajinaca u Zagrebu“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb , 1994. broj 100, str. 31., 32., 33. i 34.

Gabrijel Takač: „Vukovarski bal, najstariji, najveći i najljepši bal – vratio se kući“ Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb, 1999., broj 107, str. 20., 21. i 22.

Marija Takač: „KUD Osif Kostelnik – Vukovar“, Rusini i Ukrajinci u Republici Hrvatskoj (1991.- 1995.), Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb, 1995., str. od 82. do 86.

Marija Takač: “Aktivnosti KUD- a Osif Kostelnik u progonstvu od 1991. do 1999. godine“, Misli s Dunava, Savez Rusina Hrvatske, Vukovar, 2014., broj 16, str. od 30. do 70.

Такач, Мария: „КУД– Вуковар“, „Русини и Українци у Републики Горватской (1991-1995)“, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Загреб 1995, б. 82-86.

Такач, Мария: Активносци КУД-а „Осиф Костелник“ у вигнанстве од 1991. по 1999. рок“, Думки з Дунаю, Союз Русинох Рспублики Горватской, Вуковар, 2014, ч. 16, б. 30-70.

Тимко, Оксана: Преклад текста зоз Вуковарских новинох ч. 139, 25.02.1998. р. – „КУД ‘Осиф Костелник’ госц Руснацох у Немецкай“, Нова думка, Союз Русинох и Українцох Републики Горватской, Загреб, 1998, ч. 103, б. 23.

Записніки зоз схадзкох Предсідательства КУД „Осиф Костелник“ Вуковар

Oksana Timko: Prijevod teksta iz Vukovarskih novina br. 139. 25.02.1998.g.
– „KUD Osif Kostelnik gost Rusina u Njemačkoj“, Nova dumka, Savez Rusina i Ukrajinaca Republike Hrvatske, Zagreb, 1998., broj 103, str. 23.

Zapisnici sa sjednica Predsjedništva KUD- a „Osif Kostelnik“ Vukovar

Змишт – Sadržaj

ОД СНОВАЊА ПО 1991. РОК	4
OD OSNIVANJA DO 1991. GODINE	5
ПРЕДСИДАТЕЉ	28
PREDSJEDNICI	29
ТАНČЧНА СЕКЦИЈА	30
PLESNA SEKCIJA	31
ШПИВАЦКА СЕКЦИЈА	74
PJEVAČKA SEKCIJA	75
ОРКЕСТЕР	102
ORKESTAR	103
ДРАМСКА СЕКЦИЈА	110
DRAMSKA SEKCIJA	111
ЛИТЕРАТУРНА СЕКЦИЈА	118
LITERARNA SEKCIJA	119
КРЕАТИВНА СЕКЦИЈА „ПРАДКИ“	130
KREATIVNA SEKCIJA „PRADKI“	131
КУЛТУРНО-ЗАБАВНИ ВЕЧАРИ – БАЛИ	140
KULTURNO-ZABAVNE VEČERI, BALOVI	141
МАНИФЕСТАЦИЈИ	156
MANIFESTACIJE	157
БИОГРАФИЈА	166
BIOGRAFIJA	167
ПОЧАТОК РОБОТИ КУД „ОСИФ КОСТЕЛНИК“ ВУКОВАР	168
POČETAK RADA KUD-A „OSIF KOSTELNIK“ VUKOVAR	169
БИОГРАФИЈА РЕЦЕНЗЕНТА	170
BIOGRAFIJA RECENZENTA	171
БИБЛИОГРАФИЈА	172
BIBLIOGRAFIJA	173

